

TRAIAN ANGHEL
comandantul Șantierului Național al Tineretului „Salva Carasu”

DUMITRU IOANA — „stăpinul” complexei mașini de bisto-
nat canale DINGLER, care execută concomitent cinci operații.
Are 23 de ani

MIHAI CIRCIU
autoscreperist

PETRE TÂLCEL
fierar betonist

1750 TINERI TRANSFORMĂ VALEA CARASU

Acestor eroi și gran-
diosului proiect căruia
ii dau viață, le este dedicat

reportajul nostru din
PAG. A III-A

INIMI FIERBINȚI, FAPTE DE BRIGADIER

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, Nr. 6604

6 PAGINI — 30 BANI

MIERCURI 12. AUGUST 1970

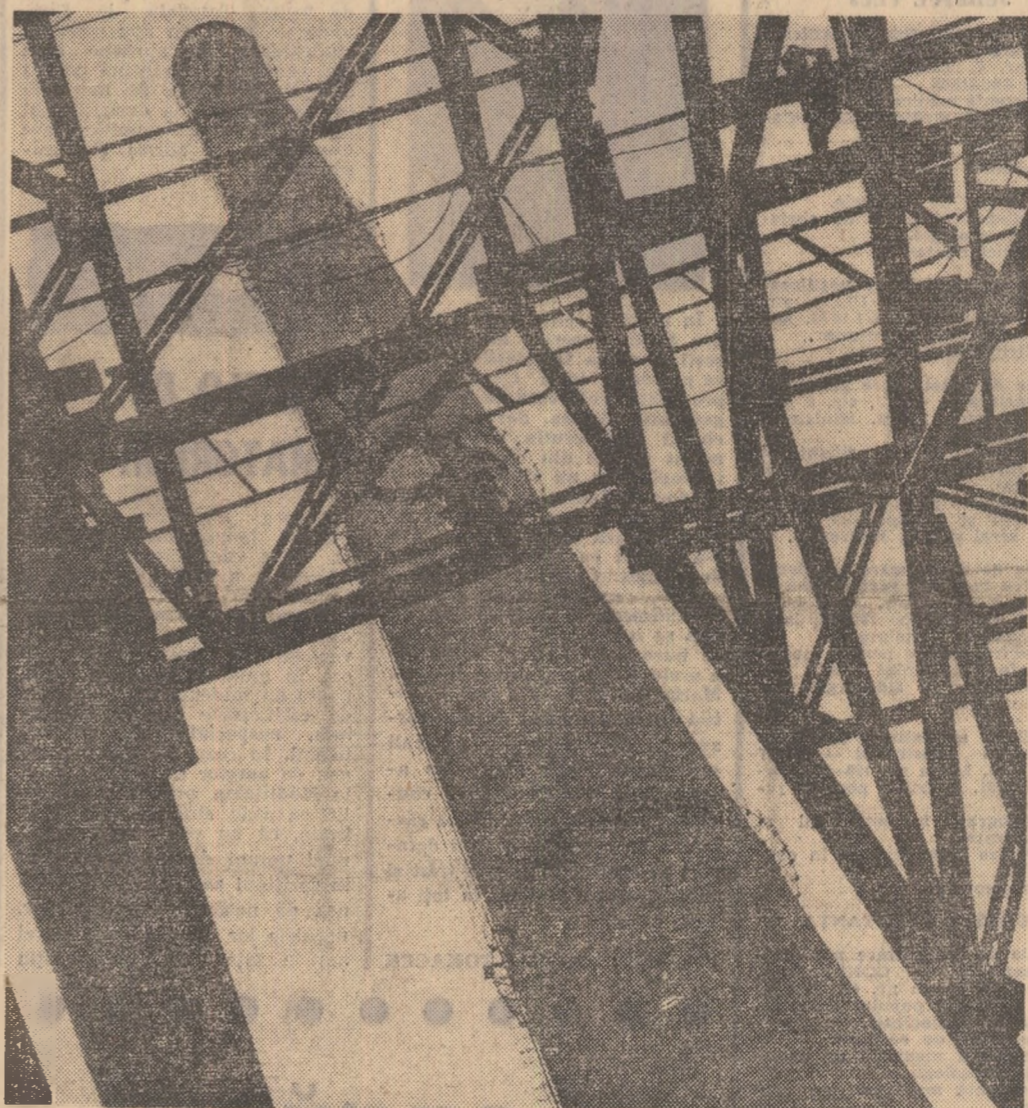
LA DEVA, ACOLO UNDE SUB MÎNA CONSTRUCTORILOR PRINDE CONTUR

STEAU DE PE MUREȘ

● Energia inteligenței — inteligența ener-
giei ● Pe Mureș, la izvoarele energiei ● Țe-
vile nu au lacramat ● O filmotecă cu
28 000 de pelicule ● Aburul viu al „Stei
de pe Mureș” ● Armonigramă însemnă
ritm

Suplimentar,
prefabricate
pentru 650
apartamente

Venind în sprijinul construc-
torilor din municipiul Satu
Mare, oraș în care inundațiile
au distrus un mare număr de
locuințe, Centrăla Industrială
de prefabricate din beton s-a
angajat să livreze suplimentar,
pînă la sfîrșitul anului, șantie-
rilor de aici panouri mari
prefabricate din beton pentru
construirea a 650 de aparta-
mente. În cadrul acestui anga-
jament, întreprinderile „Pro-
gresul”-București și cele din
Căldărași și Cralova au livrat
pînă la această dată panouri
pentru peste 120 de apartame-
nte. Zilele acestea urmează să
expedieze noi loturi de panouri
mari întreprinderile specializate
din Brașov și Roman
(Agerpres)

Coșul de fum al termocentralei, punctul de reper în spațiul al
„Stei de pe Mureș”
Foto: O. PLECAN

Se spune că Universul s-a
născut dintr-un vîrtej, un vîrtej
de materie siderală din care s-a
încit o uriașă energie — sursă a
mecanicii cerești — energie ce
propulsează și astăzi mișcarea
neîntreruptă a galaxiilor, a miria-
delor de astre și planete ce ne
înconjoară.

O turbină este un asemenea
vîrtej, o copie miniaturală a vîr-
tejului cosmic, dar a cărui mate-
rie primă este aburul sau apa și
al cărui rezultat este energia al-
băstră a fulgerului electric.

Metafora nu mi se pare for-
tuită, aici, la Minia, lângă Deva,
în imensa hală în care se alcă-
tuiesc, din sute și mii de piese,
turbinile celor patru grupuri e-
nergetice, imense agregate care
echivalează, fiecare în parte, cu
energia hidrocentralei de la Bi-
caz. Această termocentrală, su-
pranumită „Steaua de pe Mu-
reș”, a intrat în acest an, ultimul
an al cincinalului, în constelația
energetică a țării. Primul turbo-
agregat a produs electricitate în
noiembrie, al doilea — în iunie,
— iar acum se lucrează intens la
terminarea celui de-al treilea
grup, angajament: 10 zile înain-
te de termenul planificat, și la
extinderea bazei de lucru pentru
cel de-al patrulea grup. Con-
structorii și-au propus să execu-
te suplimentar pînă la 31 decem-

VIORICA DIACONESCU
(Continuare în pag. a V-a)

OAMENII MUNCII RAPORTEAZĂ

Industria județului Satu Mare a îndeplinit sarcinile cincinalului

Print-o telegramă adresată COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN,
tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, Comitetul în deștean de partid Satu Mare raportează că la data de
10 august 1970 industria județului și-a îndeplinit sarcinile planului cincinal 1966—1970.
În anul acestui cincinal, politica profund științifică a partidului nostru a determinat o puternică
devoltare economică a județului Satu Mare, pe temelia marilor întreprinderi ale țării întregi, inspirate
de hotărârile Congresului și IX-lea și ale Conferinței Naționale a partidului.
Zestrea industriei județului a crescut, prin dezvoltarea și reutilizarea unui mare număr de întreprin-
deri, precum și prin punerea în funcțiune a unităților noi, moderne, cum sînt Fabrica de mobilă,
Teslaria de cîineș și în de la Negrești — Oas, Balastiera de la Apa.
În perioada 1966—1970, producția industrială globală a județului înregistrează un ritm mediu anual
de creștere de 11,9 la sută, față de 8,9 la sută planificat. Se asigură astfel ca producția globală a
anului 1970 să se realizeze la nivelul acestui an în 4,5 zile.
În ultimii cinci ani, Uzina „Unie” a realizat noi produse cu performanțe tehnico-economice la nivel
mondial, cum sînt mașina de încălcat minereu pe pneuri cu siloz, cele trei tipuri de locomotive de
mină, scarpere, benzi transportoare și alte produse. Noile tipuri de mașini de gătit fabricate la întreprin-
derea „1. Septembrie” au un înalt randament termic, ceea ce face să fie mult căutate pe piața internă
și externă. Peste 70 la sută din producția realizată la C.F.I.L. este destinată exportului, iar confecțiile
executate de Fabrica „Mondalca” sînt solicitate în peste 30 de țări.
Oamenii muncii din industria județului au depus și depun eforturi deosebite de sustinute pentru
îndeplinirea indicilor recentei planuri a C.C. și P.C.R., în vederea recuperării grăbnice a pierderilor
cauzate de grava calamitate naturală din mai și iunie a.c. Muncind neobosiți mult peste orele de
program, colectivele din întreprinderi au asigurat repunerea în funcțiune a capacităților afectate, au
recuperat o mare parte din pierderi și sînt ferm hotărîți să îndeplinească integral planul și angaja-
mentele asumate pentru anul 1970. În acest fel, peste prevederile cincinalului vor fi realizate produse
în valoare de aproape 1,3 miliarde lei.

● UZINA METALURGICĂ pentru metale
nereferoase Fernexul și-a îndeplinit sarcinile
prevăzute pentru actualul cincinal. Numai
în acest an, planul producției globale a fost
depășit față de sarcinile la 21 cu 51 milioane

lei, realizându-se astfel și angajamentul asu-
mat pentru întreg anul 1970. Totodată, prin-
tr-o mai bună organizare a producției și a
muncii s-au obținut economii la pretul de
cost în valoare de peste 8 milioane lei.

OMUL ÎN ARTA PLASTICĂ CONTEMPORANĂ

O ARTĂ UMANISTĂ ESTE EXPRESIA UNEI EPOCI UMANISTE

Interviu cu sculptorul
PETER BALOGH

Cum puteți defini arta uma-
nistă?
O definiție va fi schișoapă și
pînjă la un punct schematic ca
orice definiție. Mă voi mărgini
în consecință să numesc ceva
trăsături, după părerea mea, e-
sențiale. O artă umanistă este
în primul rînd, expresia unor
evoci umaniste. Ea nu încorporează
o trăsătură stilistică, ci
una de conținut. O astfel de
artă nu face decît să prelun-
gească într-un domeniu specific
o anumită atitudine față de om,
față de universul său spiritual,
o atitudine — prezentă în toate
straturile și în toate momentele
existenței și dezvoltării sale. O
artă trăsătură ar spune imbu-
cătă, este prezenta sa — a omu-
lui — direct sau indirect în
opera de artă. Astăzi această
trăsătură ar trebui să insistăm
doarace aci se nasc cel mai
adesea și confuziile.

— În ce sens?
— Într-o lucrare de artă plas-
tică poate de pildă să apară
omul sau să nu apară. Aceasta
nu demonstrează din punctul de
vedere discutat, nimic. În pe-
să personalizat cu personaje nu
reprezintă neapăra omul
elasticității și a unei resimțeri a

Soare, veselie, tinerețe

CORNEI RADU
CONSTANTINESCU
(Continuare în pag. a IV-a)

O ÎNTREBARE LA PREZENT ȘI UN RĂSPUNS LA VIITOR

Organizațiile U.T.C. de la
Uzinele de vagoane din Arad
(sectorul servicii tehnice) și
Institutul de proiectări al
județului Arad, sînt formate
numai din intelectuali. Am
început de aceea investiga-
țiile cu certitudinea că aici
nu mai poate fi vorba de ob-
stacolul denivelmentului de
pregătire și în consecință de
interes întîlnit în alte orga-
nizații, în care intelectuali
desemnează ca număr o mi-
noritate. Ne-am fi așteptat
decît să descoperim colective
a căror conștiință să fie be-
neficiara capitalului intelec-
tual al membrilor lor, incit
acțiunile să servească de ar-
gument calității particulare
a acestora. Cu mici excepții,
însă, așteptările nu ne-au fost
confirmate. Și aceasta nu atît
din cauza sărăciei datelor
concrete, faptice, care, desig-
ur, au o incontestabilă im-
portanță ci, mai degra-
bă, a unei anumite ab-
sențe a fluidității în în-
țelegerea de care organi-
zația, în întregul ei, trebuie
să dea dovadă față de fiecare
membru al său. Este revela-

toriu, de pildă, că mulți uteci-
ști cu care am angajat discu-
ții pe tema locului lor în
organizație, a măsului în care
reuesc să se împlinească, să
se afirme în viața acesteia
au exprimat reproșuri apro-
pe identice: „aspirația și
satisfacția intelectuală per-
sonală nu pot fi conjugate cu
intențiile colective” (ing. Con-
stanin Adomnică de la In-
stitutul de proiectări), „rapor-
turile dintre individualitate
și colectivitate, datorită va-
rietății lor, nu pot fi aduse
la un numitor comun și ca
atare rămîn simple relații de
neutralitate” (ing. Mihai Poș-
taru, de la Uzina de vagoane),
sau chiar că „cei care pre-
tind acțiuni intelectuale în
organizație dau dovadă de
snobism” (tehnicianul Ștefan
Kiss, tot de la Uzina de va-
goane). Am fost de aceea
realmente curioși să confrun-
tăm convingerile atît de ca-
tegorice, reținute mai sus, cu
fundalul realității care le-a

TRAIAN GINJU
(Continuare în pag. a II-a)

ESTIVALE

de GEORGE IVAȘCU

NU CUNOAȘTEM încă o statistică adecvată care să con-
state, fie și în linii mari, cam cîtă populație se deplasează
din Capitală și din celelalte orașe ale țării spre mare, spre
munte, spre localități climatice în sezonul estival. Ori-
cum, cea mai mare parte rămîne pe loc sau — cum nu se
deplasează decît pe procente parțiale, în succesiunea celor
3 luni de vară — marea majoritate a publicului consu-
mator de cultură din București sau din alt oraș nu suferă,
cantitativ vorbind, modificări substanțiale. Ba, s-ar putea
spune că tocmai sezonul estival, cu canicula lui, cu ambi-
anța de „concediu” și de desindere, implică o mai largă
disponibilitate pentru ceea ce numim „folosirea timpului
liber”.

Ar fi, dar, de așteptat ca instituțiile de spectacole — ele,
cele dintîi, — să-și facă un program temeinic, adecvat pen-
tru această perioadă. Din nefericire, simpla citire a agendei
din ziare arată cît de redus este numărul de reprezentații
teatrale în sezonul estival, respectiv cît de puține teatre
de vară, în grădini sau parcuri, sînt organizate a funcționa,
cît de anecdotice sînt inițiativele cu această finalitate. Este
întreținut legătura deplasarea ansamblurilor teatrale pe li-
toral: alît pentru desfășurarea norașilor brizei marine cît și
pentru conveniența desinderei odihnitoare a actorilor. Dar,
după cîte știm, disproporția între numărul de turnee estiva-
le și ansamblul disponibilităților actoricești, insuficient
folosite, se menține încă foarte mare.

Cu un aarecare efort, implicînd mai ales o curajoasă
iesire din obișnuință, s-ar putea pregăti și pentru spec-
tatorii din Capitală sau din celelalte orașe, pentru cei care
rămîn pe loc sau revin acasă după un concediu de 20—30
zile, un program de spectacole, mai mult sau mai puțin
estivale. Numai cît adjectivul „estival” este în genere în-
teles ca o invitație la ceva pur distractiv și, ca atare, mai
mult sau mai puțin scutit de exigențele unei veritabile
construcții scenice, deși nimeni nu fuge de un spectacol bun,
chiar dacă nu este el „muzical”, „uzor” sau „de grădina”.
Se pot da spectacole de teatru și în săli închise, — cu o
singură condiție, desigur: să fie climatizate, să aibă aer
condiționat. Alfel, însemnă a invita pe bietul cetățean la o
baie de aburi, mai insuportabilă decît cea pe care o
suferă între pereții proprii.

Dar problema săliilor climatizate, adecvate adică sezo-
nului estival, este la noi încă departe de a fi serios luată
în considerație, necum rezolvată. Dovadă multiplă: atîtea
și atîtea săli de cinema care, în marea lor majoritate, sînt
neclimatizate și de aceea, desigur, nici nu prea rentabile.
Poate de aceea, și programele de filme — în sezonul estiva-
l — sînt atît de inspide, de insignifiante.

E ca și cum, vara, cetățeanul ar trebui pedepsit cu de
toate: și cu canicula care-i vine de la Soare și cu sărăcia
mijloacelor de desindere, de spectacol, de cultură.

Dar cultura e, în felurile modalității, un proces conti-
nuu: ea nu intră niciodată în vacanță.

DE PĂSTRAT
într-un
CONTAINER
Leagănul
de ȘTEFAN IURES

I-am văzut la Expoziția
Mintehnică 1970. Un obiect
cu forme tradiționale — de-
senul schematic l-ar reduce
la o copac proptit în două
furci. Ce alceva, la urma
urmelor, l-ar mai trebui
unui leagăn, lucru merit de
milenii să poarte, într-un
dute-vino blind și lînștitor,
prima vîrstă a omului?
— Un moment, spuse ghi-
dul. El răsuci un comutator,
apoi, aplecîndu-se mult
deasupra leagănelului, emise
cîteva sunete caracnioase
pentru un adult — uaa, uaaa
— imitația destul de reuși-
tă a plînsului unui prunc.
La care, neîntîrziat, leagă-
(Continuare în pag. a II-a)

Raid pe „șantierul școlar — 1970” în cîteva județe sinistrate URMELE APELOR SE ȘTERG

Atenția ne-a fost îndreptată
spre școlile din județele care au
avut cel mai mult de suferit de
pe urma inundațiilor. În județul
Cluj, mai precis în zona Dejului,
unde apele au produs mari pagu-
be alît localităților de școală, cît
și mobilierului, laboratoarelor, ar-
hivelor și bibliotecilor, am putut
constata un ritm avansat al lucra-
rilor de reparații. „Șantierul lucra-
rilor de reparații de pînă acum
— ne confirmă ION BINDEA,
inspector școlar general — constă
în oaranții care pînă la începe-
rea cursurilor elevii din localită-
țile sinistrate vor putea beneficia
de aceleși condiții ca înainte
de inundații. De un real sprijin
ne-am bucurat din partea cadrelor
didactice și a elevilor, care au
efectuat mii de ore de muncă
voluntară atît imediat după inun-
dații, cît și mai tîrziu, pentru a
diminua pierderile suferite. De
asemenea, Universitatea „Babeș-
Bolyai” și Institutul politehnic
din Cluj ne-au ajutat să punem
la punct înzestrarea laboratoare-
lor școlare, prin donații substan-
țiale”.

Afirmările de mai sus le-am
putut întîlni materializate atun-
cînd am văzut, la Liceul „Andrei
Mureșanu” din Dej, atîte șantie-
riile care s-au executat pînă a-
cum, cît și cele trei laboratoare
ale școlii înzestrate cu aparatură
modernă. După cum ne încredin-
tează Andrei Nagy, directorul ad-
junct al liceului, pentru ca totul
să arate așa cum a fost, profesorii
și elevii au lucrat efectiv la ame-
najarea laboratoarelor care, deși
inundate în proporție de 90 la
sută, prin donații primite pot
fi utilizabile; de asemenea, a
fost recondiționată arhiva școlii,
deși unele documente s-au deterio-
riat în proporție de 60 la sută.

La școala profesională de
construcții din Dej, care a fost inun-
dată de 4 ori, s-au înregistrat pagu-
be în valoare de peste 800 000
lei. Din cele 16 săli de clasă au
fost inundate 12, ceea ce a afectat
și instalațiile de laborator, a
atelierelor-școlă etc. Totuși,
imediat după retragerea apelor a
fost recuperată cea mai mare
parte a instalațiilor și mașinilor
din ateliere, a mobilierului, arhi-
vei etc. Nu putem spune însă că
nu se resimte acum, cînd repara-
țiile sînt deja avansate, lipsa u-
nor materiale de construcție pen-
tru care conducerea școlii face
totul pentru a le obține la timp.
De pildă, lipsa parchetului în-

MIRCEA CRISTEA

(Continuare în pag. a V-a)

AUTENTICITATE FOLCLORICĂ

(Constanța, prin telefon)

În explozia de lumină, căldură, bucurie, pe care o oferă localitățile literale, activitatea cultural-artistică dobândește un rol tot mai important. Organizatorii vieții artistice din Constanța înțeleg tot mai mult că în competiția de ospitalitate pe care o oferă literale, spectacolul artistic trebuie să ocupe un rol cu totul deosebit, îndemnând la un contact profund cu elemente reprezentative ale artei românești.

Încercând să prezinte cititorilor noștri câteva din spectacolele și manifestările muzicale integrate agendei estivale, însemnăm că oarecând dorim în primul rând să pună în valoare câteva dintre inițiativele de interes și demne de a fi continuată în anii viitori, iar în al doilea rând să ofere suma de sugestii menite a transforma stagiunea muzicală de pe litoral într-unul din cele mai interesante elemente ale vieții artistice naționale.

Indiscutabil, în prezent, pe plan muzical, momentul de maxim interes și, de ce să nu o spunem, de înaltă artă artistică, ni-l oferă șirul de spectacole din cadrul celei de a VII-a ediții a Festivalului de folclor — impulsionate trecere în revistă a celor mai remarcabile formații folclorice ale țării, spectacolul muzical complex, cu largi rezonanțe, în special în rândurile turiștilor străini.

Aseară, la Mangalia Nord, am putut asista la una din cele mai captivante „etape” ale Festivalului: spectacolul „Sărbătoare în zi de vară”, prezentat de Casa județeană a creației populare Olt.

După întiniri folclorice cu formații care se numesc profesioniști, dar deținând frumusețea ariei populare prin falsificări inconfundabile, prin orchestre trahite inadecvate, prin imixțiuni fără probitate estetică, ansamblul otolensc ne-a oferit o seară de autenticitate folclorică, un spectacol de înaltă încălțare emoțională, în care au răsunat farmecul creației unice dintre cele mai adânci zone folclorice ale țării noastre.

Orchestra de muzică populară a căminului cultural din fanca Jianu, formația de dansuri a căminului cultural „Sărbătoare în zi de vară”, prezentat de Casa județeană a creației populare, au dat concursul la un spectacol folcloric de vibrație, în care au răsunat larghețea cîntecului de cîmpie, virtuozitatea unor artiști ai instrumentelor populare, unică frumusețe a jocului călășarilor.

Din seria celor 20 de numere ale spectacolului din care multe merită a fi menționate — semnalăm un excelent cîmpioner, Matei Jane și un cîntăreț cu o vastă gamă de dispozibilitate, Ion Urdes. Dacă taraful ar avea curajul să renunțe la sunetele acordeonului cu un timbru hibrid, spectacolul ar fi unul din județul Olt ar putea intra în categoria spectacolelor de înaltă clasă.

IOSIF SAVA

REȚEA ȘCOLARĂ ȘCOLI DE SPECIALIZARE POSTLICEALĂ

JUDEȚUL BACĂU

Școala de specializare postliceală sanitară — CRAIEVA, str. Crivăț, B-dul V. I. Lenin nr. 42. Telefon 12731. Consiliul popular județean.

— Asistență medicală — Asistență medicală de obstetrică și ginecologie — Asistență medicală de pediatrie — Asistență medicală de ocrotire — Asistență medicală de laborator — Asistență de farmacie — Tehnică dentară.

JUDEȚUL BIHOR

Școala de specializare postliceală sanitară — ORADEA, str. Leonida Sălișan nr. 13. Telefon 12644. Ministerul Sănătății.

— Asistență medicală — Asistență medicală de obstetrică și ginecologie — Asistență medicală de pediatrie — Asistență medicală de igienă

Școala de specializare postliceală pentru industria construcțiilor de mașini — BRAȘOV, str. Karl Marx nr. 32. Telefon 24324. Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini.

— Proiectări în industria construcțiilor de mașini (învațământ de zi și seral).

Școala de specializare postliceală financiară — BRAȘOV, str. Lungă nr. 198. Telefon 11215. Ministerul Finanelor.

— Contabil pentru finanțe și credit (învațământ seral și fără frecvență).

— Contabil pentru industrie, construcții și transporturi (învațământ seral și fără frecvență).

Școala de specializare postliceală sanitară — BRAȘOV, str. V. I. Lenin nr. 13. Telefon 11368. Ministerul Sănătății.

— Asistență medicală — Asistență medicală de pediatrie — Asistență medicală de ocrotire — Asistență medicală de laborator.

NOI EDIFICII

Școala de specializare postliceală sanitară — BRĂILA, B-dul Al. C. Cuza nr. 71. Telefon 11199. Consiliul popular județean.

— Asistență medicală — Asistență medicală de pediatrie — Asistență medicală de obstetrică și ginecologie.

Școala de specializare postliceală financiară — BRĂILA, str. Bolidineanu nr. 16. Telefon 3457. Ministerul Finanelor.

— Contabil pentru finanțe și credit (învațământ seral și fără frecvență).

— Contabil pentru industrie, construcții și transporturi (învațământ seral și fără frecvență).

JUDEȚUL BUZĂU

Școala de specializare postliceală sanitară — BUZĂU, str. Cuza Vodă nr. 83. Telefon 3795. Consiliul popular județean.

— Asistență medicală — Asistență de ocrotire.

JUDEȚUL CARAȘ-SEVERIN

Școala de specializare postliceală sanitară — REȘIȚA, cartierul Morozoaia, Pavilionul II. Ministerul Industriei Metalurgice.

— Laborator în siderurgie (învațământ seral).

Școala de specializare postliceală pentru industria construcțiilor de mașini — REȘIȚA, Piața V. I. Lenin nr. 1. Telefon 1063. Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini.

— Proiectări în industria construcțiilor de mașini.

JUDEȚUL CLUJ

Școala de specializare postliceală sanitară — CLUJ, B-dul V. I. Lenin nr. 71. Telefon 13448. Ministerul Sănătății.

— Asistență medicală — Asistență medicală de pediatrie — Asistență medicală de ocrotire.

— Asistență medicală de laborator — Asistență de farmacie — Asistență medicală de obstetrică și ginecologie.

— Tehnică dentară.

Școala de specializare postliceală pentru comerț — CLUJ, B-dul V. I. Lenin nr. 2. Telefon 11844. Ministerul Comerțului Interior.

— Vitriner-decorator.

Școala de specializare postliceală financiară — CLUJ, str. 1 Mai nr. 12. Telefon 13136. Ministerul Finanelor.

— Contabil pentru finanțe și credit (învațământ seral și fără frecvență).

— Contabil pentru industrie, construcții și transporturi (învațământ seral și fără frecvență).

Școala de specializare postliceală sanitară — CLUJ, str. Laminorilor nr. 115. Telefon 181. Ministerul Industriei Metalurgice.

— Electromecanic pentru mașini — Laborator în siderurgie (învațământ seral).

Școala de specializare postliceală pentru construcții — CLUJ, B-dul V. I. Lenin nr. 128-130. Telefon 13521. Consiliul popular județean.

— Topografie în construcții și sistematizare — Devize și măsurători în construcții — Arhitectură.

JUDEȚUL CONSTANȚA

Școala de specializare postliceală sanitară — CONSTANȚA, B-dul V. I. Lenin nr. 42. Telefon 14372. Consiliul popular județean.

— Asistență medicală — Asistență de ocrotire — Asistență medicală de obstetrică și ginecologie.

— Asistență medicală de pediatrie.

Școala de specializare postliceală sanitară — CONSTANȚA, str. Constantin Brâncuși nr. 1. Telefon 14412. Centropoc.

— Electronică de aparate de radio și televiziune.

JUDEȚUL DIMBOVIȚA

Școala de specializare postliceală pentru petrol — PLOIEȘTI, B-dul Castellan nr. 74. Telefon 12858. Ministerul Petrolului.

— Topografie — Electromecanic pentru mașini și utilaje (învațământ seral).

JUDEȚUL DOLJ

Școala de specializare postliceală pentru industria construcțiilor de mașini — CRAIOVA, str. Electrotroputere nr. 13. Telefon 13218. Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini.

— Proiectări în industria construcțiilor de mașini.

Școala de specializare postliceală pentru industria alimentară — CRAIOVA, str. Mihai Viteazul nr. 2. Telefon 4956. Ministerul Industriei Alimentare.

— Conservarea cerealelor.

Școala de specializare postliceală sanitară — CRAIOVA, str. Silozului nr. 65. Telefon 12458. Ministerul Sănătății.

— Asistență medicală — Asistență medicală de obstetrică și ginecologie — Asistență medicală de ocrotire.

IN CENTRELE UNIVERSITARE

A devenit un fapt obișnuit ca reșchiderea cursurilor universitare să coincidă cu inaugurarea a noi construcții destinate tineretului studios.

Asfel, după darea în folosință în toamna trecută — a primelor spații de învățămînt din noul edificiu al Politehnicii bucureștene, anul acesta, alte amfiteatre, săli de seminar și laboratoare vor fi puse la dispoziția studenților.

Școala de specializare postliceală sanitară — GALAȚI, B-dul Republicii nr. 169. Telefon 14278. Ministerul Sănătății.

— Asistență medicală — Asistență de ocrotire — Asistență medicală de obstetrică și ginecologie.

— Asistență medicală de pediatrie.

— Asistență de farmacie.

— Tehnică dentară.

Școala de specializare postliceală sanitară — GALAȚI, str. Cuza Vodă nr. 83. Telefon 3795. Consiliul popular județean.

— Asistență medicală — Asistență de ocrotire.

Școala de specializare postliceală sanitară — BUZĂU, str. Cuza Vodă nr. 83. Telefon 3795. Consiliul popular județean.

— Asistență medicală — Asistență de ocrotire.

Școala de specializare postliceală sanitară — REȘIȚA, cartierul Morozoaia, Pavilionul II. Ministerul Industriei Metalurgice.

— Laborator în siderurgie (învațământ seral).

Școala de specializare postliceală pentru industria construcțiilor de mașini — REȘIȚA, Piața V. I. Lenin nr. 1. Telefon 1063. Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini.

— Proiectări în industria construcțiilor de mașini.

Școala de specializare postliceală sanitară — CLUJ, B-dul V. I. Lenin nr. 71. Telefon 13448. Ministerul Sănătății.

— Asistență medicală — Asistență medicală de pediatrie — Asistență medicală de ocrotire.

— Asistență medicală de laborator — Asistență de farmacie — Asistență medicală de obstetrică și ginecologie.

— Tehnică dentară.

Școala de specializare postliceală pentru comerț — CLUJ, B-dul V. I. Lenin nr. 2. Telefon 11844. Ministerul Comerțului Interior.

— Vitriner-decorator.

Școala de specializare postliceală financiară — CLUJ, str. 1 Mai nr. 12. Telefon 13136. Ministerul Finanelor.

— Contabil pentru finanțe și credit (învațământ seral și fără frecvență).

— Contabil pentru industrie, construcții și transporturi (învațământ seral și fără frecvență).

Școala de specializare postliceală sanitară — CLUJ, str. Laminorilor nr. 115. Telefon 181. Ministerul Industriei Metalurgice.

— Electromecanic pentru mașini — Laborator în siderurgie (învațământ seral).

Școala de specializare postliceală pentru construcții — CLUJ, B-dul V. I. Lenin nr. 128-130. Telefon 13521. Consiliul popular județean.

— Topografie în construcții și sistematizare — Devize și măsurători în construcții — Arhitectură.

Școala de specializare postliceală sanitară — CONSTANȚA, B-dul V. I. Lenin nr. 42. Telefon 14372. Consiliul popular județean.

— Asistență medicală — Asistență de ocrotire — Asistență medicală de obstetrică și ginecologie.

— Asistență medicală de pediatrie.

Școala de specializare postliceală sanitară — CONSTANȚA, str. Constantin Brâncuși nr. 1. Telefon 14412. Centropoc.

— Electronică de aparate de radio și televiziune.

Școala de specializare postliceală pentru petrol — PLOIEȘTI, B-dul Castellan nr. 74. Telefon 12858. Ministerul Petrolului.

— Topografie — Electromecanic pentru mașini și utilaje (învațământ seral).

Școala de specializare postliceală pentru industria construcțiilor de mașini — CRAIOVA, str. Electrotroputere nr. 13. Telefon 13218. Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini.

— Proiectări în industria construcțiilor de mașini.

Școala de specializare postliceală pentru industria alimentară — CRAIOVA, str. Mihai Viteazul nr. 2. Telefon 4956. Ministerul Industriei Alimentare.

— Conservarea cerealelor.

Școala de specializare postliceală sanitară — CRAIOVA, str. Silozului nr. 65. Telefon 12458. Ministerul Sănătății.

— Asistență medicală — Asistență medicală de obstetrică și ginecologie — Asistență medicală de ocrotire.

— Asistență medicală de pediatrie.

Școala de specializare postliceală sanitară — GALAȚI, B-dul Republicii nr. 169. Telefon 14278. Ministerul Sănătății.

— Asistență medicală — Asistență de ocrotire — Asistență medicală de obstetrică și ginecologie.

AMFITEATRELE VACANȚI

Există, până nu de mult, la magazinul „Romana copililor”, din Calea Victoriei, nr. 32, un raion specializat în articole pentru plajă.

Deși în plin sezon, conducerea magazinului a găsit de cuviință să-și desființeze, repartizând obiectele ce se vîndeau aici la diferite alte raioane.

Asa înțeles, trebuie să alegi acum prin tot magazinul pentru a descoperi unde se vînde un articol sau altul.

Asia, în cazul cînd nu ești de la bun început, dezinformat, cum se întîmplă, de pildă, dacă vrei să cumperi o caschetă de baie.

Nu avem în magazin (și nici nu în țară) — ne-a asigurat tovarășa Lucreția Bădescu, de la „Arctotaj”, unde se vînd acum și o parte din articolele raionului desființat.

Si totuși, la subsolul magazinului, al ocazii să descoperi și acest articol, la raionul de... jucării.

Cum de a ajuns cascheta de baie să fie considerată toamnă jucărie — rămîne un mister. Nu cumva, în cazul de față, conducerea magazinului și personalul unității se joacă cu timpul cumpărătorului — și cu propriile-i interese de a-și vinde marja?

ELENA POPA

INICIATIVA „DRAGOSTEA DE ȚARĂ ȘI CINTĂREȚII EI”

Printr-o inițiativă a Comisiei de răspundere a cunosătorilor culturale științifici a județului Constanța s-a organizat o serie de recitaluri artistice pe tema „Dragostea de țară și cîntăreții ei”, organizată în ultimele zile în casele de cultură din diferite localități ale litoralului.

Construcții sau la refacerea străzilor și a parcurilor, ci și la sate unde, alături de țărani

niștăstă o vizibilă surpriză față de ideea unui teatru vizual preocupările lor intelectuale. Așa ceva nu se mai întîmplă, sau de o interpretare pripită a acesteia? Investigativa noastră a fost amplificată și mai mult de atitudinea secretarului organizației U.T.C. din sectorul serviciilor tehnice de la Uzina de vagoane, Mihai Școarțeanu, care, împărțindu-ne din experiența organizației, sublinia:

„Eforturile de a iniția acțiuni care să suscite atenția tinerilor s-au izbit împotriva obiceiurilor de tăcere, deoarece tinerii refuză cu perseverență să spună ce anume i-ar interesa. Datorită acestui fapt toată lumea așteaptă să se întîmple ceva fără însă să punem la cale o hotărîre colectivă concretă. Greutatea rezidă din cite mi-am putut da seama, în găsirea unor modalități care să ne permită o apropiere stabilă față de fiecare membru al organizației”.

Oare, într-adevăr, este imposibil de aflat ce-i interesează pe tinerii intelectuali de aici? Am putut să-l suspectăm că nu-i atrage nimic? Dimpotrivă! Un test organizat în rândurile lor a dovedit convingător că registrul zonei de interes nu numai că există, dar beneficiază de dimensiuni ample, cu o frecvență aproape unanimă. Politică ideologică, etică, filozofică, literară și contemporană sînt citeva din aceste zone evocate la modul unor întrebări adresate organizației.

Atunci de ce nu li se dă un răspuns? De ce această rețineră în a le face cunoscute? Semnificativă a fost însăși reacția tinerilor, care au ma-

șințit că nu numai că există, dar beneficiază de dimensiuni ample, cu o frecvență aproape unanimă. Politică ideologică, etică, filozofică, literară și contemporană sînt citeva din aceste zone evocate la modul unor întrebări adresate organizației.

Atunci de ce nu li se dă un răspuns? De ce această rețineră în a le face cunoscute? Semnificativă a fost însăși reacția tinerilor, care au ma-

șințit că nu numai că există, dar beneficiază de dimensiuni ample, cu o frecvență aproape unanimă. Politică ideologică, etică, filozofică, literară și contemporană sînt citeva din aceste zone evocate la modul unor întrebări adresate organizației.

Atunci de ce nu li se dă un răspuns? De ce această rețineră în a le face cunoscute? Semnificativă a fost însăși reacția tinerilor, care au ma-

șințit că nu numai că există, dar beneficiază de dimensiuni ample, cu o frecvență aproape unanimă. Politică ideologică, etică, filozofică, literară și contemporană sînt citeva din aceste zone evocate la modul unor întrebări adresate organizației.

Atunci de ce nu li se dă un răspuns? De ce această rețineră în a le face cunoscute? Semnificativă a fost însăși reacția tinerilor, care au ma-

șințit că nu numai că există, dar beneficiază de dimensiuni ample, cu o frecvență aproape unanimă. Politică ideologică, etică, filozofică, literară și contemporană sînt citeva din aceste zone evocate la modul unor întrebări adresate organizației.

Atunci de ce nu li se dă un răspuns? De ce această rețineră în a le face cunoscute? Semnificativă a fost însăși reacția tinerilor, care au ma-

șințit că nu numai că există, dar beneficiază de dimensiuni ample, cu o frecvență aproape unanimă. Politică ideologică, etică, filozofică, literară și contemporană sînt citeva din aceste zone evocate la modul unor întrebări adresate organizației.

Atunci de ce nu li se dă un răspuns? De ce această rețineră în a le face cunoscute? Semnificativă a fost însăși reacția tinerilor, care au ma-

șințit că nu numai că există, dar beneficiază de dimensiuni ample, cu o frecvență aproape unanimă. Politică ideologică, etică, filozofică, literară și contemporană sînt citeva din aceste zone evocate la modul unor întrebări adresate organizației.

Atunci de ce nu li se dă un răspuns? De ce această rețineră în a le face cunoscute? Semnificativă a fost însăși reacția tinerilor, care au ma-

șințit că nu numai că există, dar beneficiază de dimensiuni ample, cu o frecvență aproape unanimă. Politică ideologică, etică, filozofică, literară și contemporană sînt citeva din aceste zone evocate la modul unor întrebări adresate organizației.

Atunci de ce nu li se dă un răspuns? De ce această rețineră în a le face cunoscute? Semnificativă a fost însăși reacția tinerilor, care au ma-

șințit că nu numai că există, dar beneficiază de dimensiuni ample, cu o frecvență aproape unanimă. Politică ideologică, etică, filozofică, literară și contemporană sînt citeva din aceste zone evocate la modul unor întrebări adresate organizației.

Atunci de ce nu li se dă un răspuns? De ce această rețineră în a le face cunoscute? Semnificativă a fost însăși reacția tinerilor, care au ma-

șințit că nu numai că există, dar beneficiază de dimensiuni ample, cu o frecvență aproape unanimă. Politică ideologică, etică, filozofică, literară și contemporană sînt citeva din aceste zone evocate la modul unor întrebări adresate organizației.

Atunci de ce nu li se dă un răspuns? De ce această rețineră în a le face cunoscute? Semnificativă a fost însăși reacția tinerilor, care au ma-

șințit că nu numai că există, dar beneficiază de dimensiuni ample, cu o frecvență aproape unanimă. Politică ideologică, etică, filozofică, literară și contemporană sînt citeva din aceste zone evocate la modul unor întrebări adresate organizației.

Atunci de ce nu li se dă un răspuns? De ce această rețineră în a le face cunoscute? Semnificativă a fost însăși reacția tinerilor, care au ma-

șințit că nu numai că există, dar beneficiază de dimensiuni ample, cu o frecvență aproape unanimă. Politică ideologică, etică, filozofică, literară și contemporană sînt citeva din aceste zone evocate la modul unor întrebări adresate organizației.

Atunci de ce nu li se dă un răspuns? De ce această rețineră în a le face cunoscute? Semnificativă a fost însăși reacția tinerilor, care au ma-

șințit că nu numai că există, dar beneficiază de dimensiuni ample, cu o frecvență aproape unanimă. Politică ideologică, etică, filozofică, literară și contemporană sînt citeva din aceste zone evocate la modul unor întrebări adresate organizației.

Atunci de ce nu li se dă un răspuns? De ce această rețineră în a le face cunoscute? Semnificativă a fost însăși reacția tinerilor, care au ma-

șințit că nu numai că există, dar beneficiază de dimensiuni ample, cu o frecvență aproape unanimă. Politică ideologică, etică, filozofică, literară și contemporană sînt citeva din aceste zone evocate la modul unor întrebări adresate organizației.

Atunci de ce nu li se dă un răspuns? De ce această rețineră în a le face cunoscute? Semnificativă a fost însăși reacția tinerilor, care au ma-

șințit că nu numai că există, dar beneficiază de dimensiuni ample, cu o frecvență aproape unanimă. Politică ideologică, etică, filozofică, literară și contemporană sînt citeva din aceste zone evocate la modul unor întrebări adresate organizației.

Atunci de ce nu li se dă un răspuns? De ce această rețineră în a le face cunoscute? Semnificativă a fost însăși reacția tinerilor, care au ma-

șințit că nu numai că există, dar beneficiază de dimensiuni ample, cu o frecvență aproape unanimă. Politică ideologică, etică, filozofică, literară și contemporană sînt citeva din aceste zone evocate la modul unor întrebări adresate organizației.

LEAGĂNUL

(Urmare din pag. 1)

sînt copii. De vîrstă perfectă inocente nu-i despart prea numeroși ani, dintre care cel mult jumătate au fost petrecuți în școală. De la A.B.C. la schemele circuitelor electronice traseau a fost parcurs în galop. Se mai joacă ei oare? Și da, și nu. Leagănul e o jucărie, dar confecționarea lui presupune mînt și degete de tehnician. Leagănul e o jucărie, dar jocul lui lent pe ax, programat, declanșat la semnalul sonor al pruncului ce plînge — ne spune ceva despre grija eternă a fratelui mai mare, maturizat în cei numai 13-14 ani care-l despart de sugar, și stăpîn pe soluțiile practice fără precedent, aliate la îndemna generației sale.

În conținutul de la Osaka se include bucuros un astfel de leagănuș automat, cu convingerea că pentru 5.000 de ani de aici încolo el își va dovedi utilitatea, o dată cu și mai neîndoielnice valoare de simbol al umanității instruite la ora actuală.

Dar să nu uităm (pentru că în ingineritatea și acuratețea tehnicii admirate aici ne-ar îndemna la uitarea unui amănunt): creatorii care expun la Mintehnicus

nu încep să se balanseze singur, domol și egal, mișcarea aceea semicirculară atît de bine cunoscută, asociată în mînta tuturor cu gingaș

1. În mijloc de mlaștină o stație de pompare. Se cheamă: lecția de dăruire și de profesionalitate a celor 42 de brigadieri de la kilometrul 18.
2. Se lucrează și se cântă; se lucrează și se glumește. Să se fi uitat că un milimetru deviere capătă proporțiile unei catastrofe? Da de unde!...
3. Oamenii? 12 ore din zi sînt acolo, pe nervurile sistemului.
4. Aici, în Valea Carasu, se croiește nu numai drumul pentru apă, ci și drumul în viață al celor cîtorva mii de viitori constructori hidro.
5. Dialogul brigăzilor...
6. Un angajament: tot aici vom lucra și după încheierea șantierului.

— La ce vă pricepeți voi? I-a întrebat inginerul în primăvara trecută, cînd au venit.
 — La nimic, au răspuns ei.
 — Păi atunci ce să fac cu voi?
 — Puneți-ne să muncim! Și dacă sînteți om de inimă ajutați-ne să ne calificăm în vreo meserie. Învățați-ne să strînim drăcia aceea...
 Era o betonieră. Era prima mașină pe care o observaseră ei pe șantier, pe care o înțeleseseră cît de cît și de care aveau curajul să se apropie. Au urmat trei luni de „cursuri serale”. Și iată-i acum betonisti cu acte în regulă. Sînt tineri, abia au terminat 8 clase, și au hotărît să-și lege destinul de o meserie de viitor: constructor hidro. Cîtim în procesul verbal al adunării cînd au fost discutați și primiti în rândurile uteciștilor: „Sînt cuminți, silțioși, harnici, buni gospodari. Iubesc curățenia, tot ce este mai frumos. Sînt chibzuți. În fiecare lună trimitem părinților cite o mie de lei. Participăm la toate acțiunile inițiate de către comitet. Au fost printre

intrat, a atmosferei în care trăiesc și se formează sub exemplul viu al faptelor comunistilor. Pentru cei care au ochi să vadă, pentru cei care au urechi să audă, șantierul, acest cîmp de forță, acest cîmp magnetic al muncii creatoare, această imensă scenă a muncii le dă fiori istoriei trăite, entuziasmul, patosul construcției, constanța datoriei, însușiri de preț ale omului nou, participant direct la transpunerea în viață a obiectivelor ce au un total substrat de belșug și bunăstare, elaborate de către partidul nostru. Frații Nichipor, Constantin Atodirescu, Mihai Pavel, Dumitru Dăscăleanu, Nicolae Fripcea, Ion Mocanu, Petre Tălcea, Ștefan Corduneanu, Nicolae Buduru, Eugen Dumbravă și toți pînă la a-proape două mii de brigadieri, participă aici, pe șantierul de irigații din sudul Dobrogei, la materializarea unei ingenioase și eroice acțiuni de întinerire a unui tînet. Și așa cum sistemul de irigații la care participă acești tineri transformă natura, la fel participarea aceasta a lor îi transformă, le înobilează existențele. Deschidînd drum apei, fertilizînd, acești tineri deschid în același timp drumuri noi spre calificare și formare armonioasă a propriei lor personalități. Acest sentiment stimulator îl însuflețește pe tinerii veniți pe șantier, constituie hantul care cimentează prietenii, colectivități.

...Aici, în Valea Carasu, pe șantierul ce pare să nu aibă liniște, pe Șantierul Național al Tineretului se croiește nu numai drumul pentru apă, ci și drumul în viață al cîtorva mii de constructori hidro.

5 Pe platou, sub faldurile steagului patriei ridicat sub catarg, la Șantierul 2 Basarabi, cele cinci brigăzi constituite sînt adunate în caruș. Se analizează activitatea depusă în ultima perioadă, se comunică ordinea brigăzilor în întrecere. Prezenți, parcurgem în acest fel un drum care, de fapt, reprezintă drumul spinos al cunoașterii faptelor unor oameni pentru care lupta asiduă și tenace cu roca, cu sarcinile de plan se constituie în însuși războiul lor de a fi. Ei au săpat aproape 20 kilometri la canalul magistral avînd o secțiune de peste 80 mp; ei au asigurat un devans de aproape trei luni la stațiile de pompare; ei au îngropat conducta cu aproape șapte mii de metri peste prevederile scadențare. În toată această perioadă nici un brigadier nu s-a aflat sub plan, absențele nemotivate ajung abia la 0,80 pe component al detașamentului. Locul întii este ocupat de cei 50 de ortaci ce alcătuiesc brigada de pe Șantierul 1 Bărăganu; locul doi de brigada de la stația de pompare kilometrul 18; iar locul trei de brigada de la Poarta Albă. Frații Ion și Constantin Gheorghiu, Gheorghie Laz, Eugen Stănculescu, Ludovic Pală, Teodor și Vasile Magdici, Ștefan Mogofat, Vasile Neculcea, au stabilit recorduri în meserie, ei fiind pionii de bază pe tabla succeselor.

Dar, lucru firesc, dialogul brigăzilor e mult mai larg, e mult mai cuprinzător. Fiecare dintre cele treizeci de competițoare își revendică dreptul de a fi prima. Ingerul Nicolae Buduru, comandantul brigăzii a patra Bărăganu, aducea următoarele argumente: planul este depășit cu peste zece procente; doisezece oameni au fost calificați la locul de muncă; nici o lucrare respinsă la recepție; economii peste plan; indici superiori în ce privește folosirea utilitatului. În replica, inginerul Eugen Dumbravă, comandantul brigăzii a doua Ciocirlia de Sus, adăugă realizări asemănătoare, în plus: amenajarea taberei careia au-i lipsește aparatul de radio, clubul, Ion Mocanu, comandantul brigăzii autosecrete, mizează pe faptul că în ultimele trei luni indicele de folosire a mașinilor aproape s-a dublat, comparativ cu perioada anterioară. Nici un accident de muncă, zece kilometri de canal săpați peste plan. Instalatorii de la brigada a doua Valea Seacă își clădesc replica pe cele douăzeci și cinci de mii de conducte montate, pe cei aproape patru sute de mii lei economii realizate ca urmare a reducerii procentului de deteriorări la conducte și inelele de legătură. Cine va ieși câștigător din acest dialog fierbinte de întrecere? În mod cert producția, cele 27 de unități agricole și cooperatiste care, vor primi mai devreme „cheile” pentru exploatarea suprafețelor amenajate.

6 Aici, în Valea Carasu, mulți tineri brigadieri sînt localnici, și majoritatea vor rămîne în localitățile natale să asigure exploatarea la parametrii maximi a obiectivului economic la a cărui realizare participă acum. Vor lua în primire utilaje și instalații în perimetrul cooperativelor agricole al căror membri sînt. Pentru că nevoia de cadre calificate va fi foarte mare — cel puțin zece pentru fiecare o sută de hectare. Și tot așa cum cetatea siderurgică Hunedoara și-a format furnalștii, laminoriștii, strungarii și pe ceilalți meseriași cu procedere dintre constructori, mai apoi așa procedîndu-se la Galați, la Craiova, Roman, Birlad, Slatina, Pitești, Iași — peste tot în țară — aici, în Valea Carasu, pe actualul șantier se pune problema pregătirii oamenilor pentru viitorul... șantier: cel al exploatarei depline a celor o sută șaptezeci și patru de mii de hectare amenajate pentru irigații. În acest scop la Comitetul județean U.T.C., la Direcția Agricolă și Uniunea Județeană a Cooperativelor Agricole se întocmesc planuri, la punctele de lucru, în șantier, se caută și se amenajează săli pentru cursuri. O sală este acum certă: o mie cinci sute de tineri dintre cei care acum lucrează ca brigadieri pe șantierul de irigații Carasu se vor pregăti în noile meserii: de electrician, vadagiu, dispencer de apă, aspersorist, motopompist etc. Și lor li se vor adăuga alții. Munca politică desfășurată în viața arată roadele. Se procedează așa pentru că este o datorie firească, a factorilor răspunzători, să-i ajute pe tineri să se formeze, să se pregătească, să privească spre ziua de mîine cu cel puțin aceeași responsabilitate cu care participă astăzi la realizarea impunătorului obiectiv economic.

În zilele cit am rămas printre constructorii celui mai mare sistem de irigații din România, am înțeles că aici timpul are un sens, că, de multe ori, ora poate inclina în mod hotărîtor balanța realizărilor, a succeselor. Deși este întins pe o sută șaptezeci și patru de kilometri pătrați, deși presupune realizarea unor lucrări de mare precizie în condițiile unui teren văluros, deși lipsește experiența, am înțeles, am observat că aici munceste un colectiv sudat, priceput, în stare să învingă greutăți cu oricît de mare grad de dificultate, gata să renunțe la clipa de odihnă pentru a înfăptui ceva de strictă necesitate. Acesta este colectivul ȘANTIERULUI NAȚIONAL AL TINERETULUI „VALEA CARASU”, puternică infuzie de tinerete, forță și responsabilitate într-o zonă unde, începînd din primăvara viitoare, se va practica cea mai intensivă agricultură din România zilelor noastre.

Reportaj de GHEORGHE FECIORU

INIMI FIERBINTI FAPTE DE BRIGADIER

ION STRATAN fierar betonist

GHEORGHE STRATAN fierar betonist

AUREL IRIȘUC betonist

DUMITRU DĂSCĂLEANU betonist

TOADER MOȘNEAGU betonist

ROLEA ȘTEFAN ajutorul comandantului brigăzii de la stația de pompare „Km 18”

Între ape, apă! O apă dintodeauna dorită. O apă mirifică. O apă ce se va măsura în edificatoare plusuri de recoltă: 3 000 kilograme la hectarul de porumb, 1 800 kilograme la hectarul de grâu, 46 000 kilograme masă verde la hectarul cultivat cu lucernă, 7 000 kilograme struguri la hectarul de vie, 5 000 kilograme la hectarul plantat cu piersici. O apă care aduce viață, care schimbă destine. O apă care îndepărtează o imagine ce obseda, ce se ținea de om, cîntată nu cu bucurie, ci cu lacrimi în ochi: Dobroge țără săracă, / Bate vînt și crește piatră. O apă care acum se numește ȘANTIER. Cel mai întins șantier al țării: 174 kilometri pătrați. O stea de primă mărime între obiectivele economice din România acestui cincinal. O dificilă lucrare ce impune croirea „drumului alb” la altitudini absolute cuprinse între 4 și 120 de metri, ce presupune realizarea unui baraj stăvilar, a trei imense stații de pompare comparabile cu cele mai mari din lume și altor 62 stații pilot, ce presupune excavarea a 42 000 000 metri cubi de pămînt, turnarea a unui milion metri cubi betoane simple și armate, montarea a peste 3 000 kilometri conducte din arborescenți și din beton armat precumprinat. O concentrare de meserii (nomenclatorul cuprinde peste 60) și de curajoși, întreprinzători și pasionați meseriași. Vîrtnici și mai ales tineri. Tineri pentru că deprinderea de a construi sisteme de irigații s-a conturat în România, în urma deprinderii de a construi hidrocentrale și termocentrale, fabrici, uzine, combinate siderurgice sau cetăți ale chimiei, nave sau locomotive, autocamioane și automobile. Acum — și mai ales aici, la școala Dobrogei — se formează, se călesc cei care în următorii cinci ani se vor răspîndi în țară și, alături de detașamentele ce li se vor alătura, vor da viață cifre-program de 1 250 000 hectare amenajări pentru irigații fixată la cel de al X-lea Congres al Partidului.

Despre șantierul de irigații al Dobrogei s-a mai scris. În perimetrul său revenim în acest august — treapta XXVI, pentru a surprinde evenimentele de ultimă oră, fapte necunoscute cititorului, activitatea a aproape două mii de constructori în ipostaza de brigadieri. Pentru că, să ne reamintim, în timp ce, în mai, întregul popor dădea o crîncenă bătălie cu apele pustitor revărsate, aici, în Valea Carasu, întregul tineret constructor se constituie în ȘANTIER NAȚIONAL, făcînd public angajamentul ce în 1971 — cu un an mai devreme, apa binefacătoare să ajungă și pe ultimul metru patrat din cele 174 000 hectare cuprinse în proiect.

Asadar, la drum.

1 Sub soarele dogoritor al acestui august, pilejul ce-l străbatem pare liniștit, calm. După ce au trecut aproape cite trei mii de kilograme la hectar, combinele au fost retrase. După ce au pus bazele și celei de a doua recolte, și semănturile au fost retrase la secțiile de mecanizare. Floarea-soarelui are dimensiuni neobișnuit de mari. Porumbul poartă în subsuorii cite doi și trei sticleți. Viile, așa cum s-au prezentat și grădinile de piersici, sînt pline de rod. — Cîta forță are acest pămînt dobrogean! — Pe drumuri întortocheate ne strecurăm tot mai adînc în imensitatea de verdeț. Sintem descumpăniți. Unde este șantierul? Unde sînt șirurile de mașini de 10 și 27 de tone? Unde sînt acei munți de pămînt? Unde sînt acele stații de pompare unicate în România? Unde sînt oamenii? Din toate acestea întîlnim cite ceva doar ici-colo. În general, prin specificul lor, acest gen de șantier, cele de irigații, cu cît sînt mai mari cu atît par mai liniștite. Măreția lor e discretă. Deși se muncește virtuos — zilnic se execută lucrări de construcții-montaj în valoare de peste un milion lei — totuși ai impresia că nu se face nimic, că nu se avansează. Ai impresie numai... Pentru că roca, roca slabă, roca dură, e sfredelită zilnic. Cedează. Apa câștigă teren, devine cereașla cu care constructorii își scriu faptele, biografiile. Aceste fapte și biografii care se pîtrund unorii de dimensiunile turbulente ale eroismului.

La stația de pompare „kilometrul 18”, maestrul constructor Petre Cocilea prezintă laonic: „Noi ne-am încadrat în grafite. Avem și un oarecare avans”. Vobeile sînt calde. Și rezumă ceea ce se face aici de cîte doi ani încocoșe o voită mascare a efortului de-a dreptul supraomnesc din ultimele săptămîni cînd a fost confecționat „la lumină” ultimul cheson — un colos de beton și oțel cam de o mie de tone, și a început coborîrea lui la nivelul stabilit de proiectanți pentru casa celor patru pompe verticale. Un gest de modestie care, luat ca atare, nu ne-ar fi permis să vorbim acum despre frații Gheorghie Ion și Ștefan Stratan, care au deprins pe acest mare șantier al economiei aceeași meserie: de fierar-betonist. Cu trei luni în urmă au îmbrăcat uniforma de brigadier, iar de atunci au împletit zilnic în corpul construcției cite o tonă de fier-beton peste normă. A fost — și este — angajamentul lor de brigadieri formulat atunci cînd s-a discutat despre devansarea cu un an a termenului de punere în funcțiune a sistemului. Și nici despre Ștefan Simion, Gheorghie Oprea, Mircea și Constantin Răduț, Gheorghie Curecheru, Mihai Pleșca, Ion Bărăganu, Petre Bratu, Marin Grigore, și ei brigadieri de frunte, n-am fi putut vorbi. Fapta lor de a lucra zilnic cite două ore (sigur după program) la aprovizionarea șantierului cu materialele necesare nu are nimic spectaculos, dramatic, dar exprimă poziția lor fermă, sănătoasă față de muncă, răspunderea ce sînt acești tineri de 18 și 20 de ani față de realizarea în termen și de cea mai bună calitate a „construcției cheie” pentru întregul sistem de irigații „Valea Carasu” — stația de pompare kilometrul 18. Ei primiv: o mîna de oameni, 42 cu toții, realizează aici, în mijlocul unei mlaștini pe pămînturi refulante, a căror invinșgere a presupus bărbăție, rezistență fizică și călire nervoasă.

de meseriași, una dintre cele mai mari stații de pompare existente în lume într-un sistem de irigații. 42 de tineri, cel mai în vîrstă are 35 de ani, au realizat o bijuterie. S-au expus pericolului, lucrînd în chesoana — singura soluție pentru a avansa, au cîtit, și-au împărțit nu atît experiența pentru că, de fapt, ea lipsea, cît concluzia judecătii din nopțile de nesomn, sugestiile date de specialiștii străini invitați să-i sprijine în găsirea soluțiilor optime. A fost greu — și încă mai este — dar omul, cei 42 de tineri brigadieri, a câștigat marea și dificilul examen. Apa curge!

2 Pornim de-a lungul canalului magistral. Oțel și fier, luate la un loc, cu debitul din mijlocul verii, curg alene pe vadul cel nou. Aspersoarele împing apa în vile și piersicăriile de la Medgidia, în lanurile de porumb de la Basarabi, Galeșul, Poarta Albă și Mircea Vodă. Pe 58 000 de hectare în total. După cîteva kilometri, într-o pădure, patru conducte argintii, cu un diametru ce ar permite deplasarea în voie a unui automobil, țîșnesc spre zare. De aici, de la stația Basarabi-pădure, începe marea arcuș. Deodată, șuvoiul gros de apă se cere urcat la 80 de metri. Noi, cei care ascultăm explicațiile inginerului Traian Anghel, comandantul Șantierului Național al Tineretului, sintem impresionati de grandiozitatea și importanța lucrării. De faptul că un milimetru deviere la instalarea pompei, are aici proporțiile unei catastrofe. Alături, sînsă, se lucrează și se cîntă, se lucrează și se glumește, se lucrează și se discută despre cartea citită sau filmul vizionat. Să nu fie conștienți de precizia lucrului ce li se pre-tinde? Aș! Totul se verifică din oră în oră cu aparate de mare precizie. Cîntecul, gluma, discuția deconectantă sînt recomandate, sint... impuse. „Pentru că, așa cum spunea inginerul Anghel, ca să faci lucru de calitate trebuie să lucrezi distins, să nu te enervezi. Altfel minele îți tremură, umbrele te înșală”. Iată cum cea ce oriunde, în altă parte deranjează, e combătut, aici, pe șantierul unei stații de pompare, devine suportul unui succes: peste două mii metri cubi de betoane turnate fără greșeală, trei aparate montate cu precizia masinăriei

unui ceasornic. Cei 240 de tineri brigadieri ce semnează actul de naștere al construcției îl recunosc. Să-i credem...

3 Alunecăm pe drum negru, pe drum de curînd croit de cele aproape o mie de utilaje concentrate pe nervurile sistemului. Din loc în loc uriașe dislocări de pămînt, uriașe incizii în trupul pămîntului, masive cuburi de beton; uriașe stive de conducte de oțel și azbociment de toate dimensiunile; sute de kilometri de șanțuri adînci, sute de kilometri de conducte îngropate; bazine de refulare, stilpi de înaltă tensiune, poduri și baraje. Cu oamenii ne întîlnim rar. De fapt nici nu-i vedem, li ghicim conducînd un autocamion, un autosecrep, o draglină, o basculantă, orientîndu-ne după norii de praf. Ion Gaspar e screpierist. Aici a învățat să manevreze manetele mașinii. Cum s-ar spune, e copilul șantierului. E un pumn de om, mic dar ager. Bilanțul fiecărei zile cheltuit de el în șantier înseamnă 500 de metri cubi de pămînt excavat și transportat la mai bine de un kilometru. E cel mai harnic dintre cei 38 de purtători ai uniformelor albastre din brigada 1, detașamentul Bărăganu; de tînet recordul pe întreaga unitate. Secretul? Să-i dăm lui cuvîntul: „Sînt tînar, am energie și pentru că sînt de-al locului, știu cu cît loc așteaptă oamenii apa. Vreau să grabesc această clipă cînd ploaia va fi o treabă... de butoane, de aparate, o consecință a gândirii creierului electronic”. Simplu, nu? Și nu numai Gaspar gîndește așa. Au gîndurile și fapta conectate la același scop, majoritatea de aici pentru că sînt dobrogeni. Pînă mai ieri ai mînit sapa sau tractorul. Acum au deprins altă meserie. Practicînd-o nu uită de cei de acasă, de frîntîntarea lor, a bunicii lor, a străbunicilor lor: apă, apă pentru pămînturile noastre!

Ingerul Victor Cocilea, comandantul detașamentului doi, din lotul Bărăganu îi prezintă pe cei 35 de tineri ortaci ai punctului de lucru pe care-l conduce, prin cifre, prin fapte. Doar ce-l auzi: „A. Constantin Chirilă, puștil acela care 14 ore din zi manevrează furtunul și galeata, e un erou, tovarășe! Munca lui înscamnă izbînda noastră. Dacă el ar obosi și și-ar per-

mite numai o oră de repaus ne-am duce pe copcă. Soarele puternic arde, și în 20 de minute betoanele turnate ar crăpa. S-ar face peșene galben! Or, betonul trebuie să rămîna fără fisuri”. Și continuă: „Dumitru Ioana? E pe DINGLER. E un puștil, dacă are 23 de ani, minuește însă o mașină în care s-au investit cîteva milioane. Într-un timp era pe o basculantă. Apoi a trecut pe autosecrep. Acum e pe cea mai perfecționată mașină cu care se lucrează pe șantierul nostru. Îi umbli nîntea! După două zile lucră cu atîta dezvoltare de parcă o asemenea jucărie o avușese pe mină de cînd începu să meargă în picior. 120 de metri avansează zilnic la betonarea magistralului. Nu e bine! Este excelent, nu bine!”. Și nu se oprește. „Dumitru Dăscăleanu, Vasile Istrate, Petre Mișu, Nicolae Fripcea, băieți buni. Au aptitudini de meseriași, sînt oameni de acțiune. Cu de-ai ca ei poți să-ți propui să răstorni Dobrogea! Sigur vei reuși!”

Un tur de orizont în lumea cifrelor așezate în dreptul colectivului format din, asemenea oameni: în primele șapte luni, brigadierii detașamentului 2 au depășit cu cinci procente sarcinile de producție, toate lucrările au fost recepționate numai cu calificativul „foarte bun”, prin creșterea productivității muncii, indicele de utilizare a zilei calendaristice a fost sporit cu 25 la sută. În același timp, economiile realizate la volumul de lucrări executat depășesc cifra de o jumătate de milion lei. Să-i dăm deci dreptate inginerului Victor Cocilea, cînd spunea că, cu astfel de oameni poți să-ți propui să răstorni Dobrogea!

4 Pe aici, în terase, apa încă n-a ajuns. Acum i se croiește drumul. Și nu numai drumul ei se croiește, ci și drumul cîtorva mii de viitori constructori hidro. Pe cîteva i-am întîlnit într-un moment de dreptul emoționant: li se înmîna carnetul de membru al Uniunii Tineretului Comunist. Nu cu mult înainte, tot într-un cadru festiv, li primiseră pe cel de muncitor calificat. Petre și Constantin Nichipor au coborît pe acest șantier de prin părțile Botoșanilor. Din comuna Vor-

primii care au semnat adeziunea de brigadier”. Așa au vorbit despre ei tovarășii de lucru, maestrul, inginerul. Și, ne-am convîns, aceștia sînt frații Petre și Constantin Nichipor, tineri care lună de lună își depășesc planul, care se pregătesc aici, la școala Dobrogei, pentru ca în primăvara viitoare, cu alții ca ei, să alcătuiască nucleul șantierelor ce se vor deschide la ei acasă, în nordul Moldovei.

„Constantin Atodirescu, muncește în punctul Poarta Albă. Și el a primit botezul șantierului tot aici, în Valea Carasu. Acum e fierar-betonist. E un model de harnicie și de seriozitate. De luna trecută este utecist.”

„Viorel Sotropa, Ion Orășan, Dumitru Ciornea, Ilie Anton, Dumitru Dăscăleanu — cîteva nume din cele aproape cincizeci trecute cu tuș negru în carnetele de membru al Uniunii Tineretului Comunist, dintre aceia primii în adunări-model, ca o recompensă pentru faptele de înaltă profesionalitate și dîruire înscrise în cartea de aur a Șantierului Național al Tineretului „Valea Carasu”. Spunem doar o parte pentru că la Mereni, la Topraisar, la Pecineaga, la Negru Vodă, la Tătari, în toate cele o mie și una de puncte de lucru ale sistemului, vin zilnic alți și alți tineri. Unii sînt absolvenți de școala profesională, alții nu știu a face nimic, sau aproape nimic. Acasă au tras cu rîndeaua, au dobindit o oarecare idee despre zidărie, despre mecanizare. De fiecare, însă, se ocupă cineva: organizația U.T.C., maestrul, inginerul. Succesul este asigurat de faptul că dacă nu toți, cel puțin majoritatea covîrșitoare dintre ei au venit hotărîți să muncească, pentru ca să câștige — și mai ales sînt dornici să se califice. Unii își continuă meseria pe care au început-o, alții sînt bucurosi că își pot alege o meserie pentru care au mai mare înclinație. „Numai în ultimele trei luni, ne spune tovarășul inginer Traian Anghel, au fost îndrumați să se prezinte în fața comisiilor de acordare a carnetului de muncă sau pentru ridicarea calificării aproape două sute de tineri. Și, cu foarte rare excepții, au reușit”. Este o consecință a climatului spiritual în care au

înțeles că, în Valea Carasu, pe șantierul ce pare să nu aibă liniște, pe Șantierul Național al Tineretului se croiește nu numai drumul pentru apă, ci și drumul în viață al cîtorva mii de constructori hidro.

DEBUTUL EDITORIAL ancheta noastră

- 1. CARE ESTE NOTA SPECIFICĂ, DATA DE NUMEROASELE DEBUTURI EDITORIALE VIETII NOASTRE LITERARE?
2. IN CE MASURĂ ACEST BELȘUG AL DEBUTURILOR AJUTĂ LA FORMAREA GUSTULUI LITERAR?
3. CONSIDERAȚI CA DEBUTUL EDITORIAL SE PRODUCE UNEORI MAI UȘOR DECIT CEL ÎN REVISTELE LITERARE? DACĂ DA, DE CE CREDEȚI CA SE ÎNTIMPLĂ ACEST LUCRU ȘI ÎN CE CAZURI?
4. CARE SÎNT LUCRURILE CELE MAI UȘOR DETECTABILE ÎN VOLUMELE DEBUTANȚILOR? CE LOC OCUPĂ IMITAȚIA ÎN ACESTE VOLUME?

- 5. CARE SÎNT DEBUTURILE EXCELENTE ȘI CARE CELE TOTAL NECONCLU-DENTE, PE CARE LE-AȚI ÎNREGISTRAT ÎN ULTIMA VREME?
6. PRIN PRISMA LUCRURILOR PUBLICATE ÎN REVISTELE LITERARE, CARE SÎNT TINERII ALE CAROR DEBUTURI EDITORIALE LE AȘTEPTAȚI CU INTERES ȘI CARE SÎNT CEI ALE CAROR EVENTUALE DEBUTURI EDITORIALE LE-AȚI CONSIDERA PREMATURE?
7. CARE ESTE TINĂRUL DEBUTANT DE VALOARE PE CARE L-AȚI SPRIJINIT ÎN PUBLICAREA PRIMELOR PAGINI?
8. DACĂ AȚI FI EDITOR, CARE AR FI „POLITICA” DUMNEAVOASTRA ÎN PRIVINȚA DEBUTURILOR?

IULIAN NEAȘU

1. Nu înțeleg de ce un scriitor trebuie neapărat să deuteze. Eu cred că un scriitor nu deutează, el scrie cărți. Cărțile au număr de ordine și nu scriitorii. Va fi mai bine să îmi scrieți o carte...

nu ar fi fost așa, n-am fi învățat nicodată să vorbim. Și atunci cum să învățăm să scriem? Îmi dădea da, imitând. Măcar așa avem certitudinea că aspirantul literar a mai citit cîte ceva. Mai de vreme sau mai tîrziu, dacă va fi un scriitor, se va lăsa pe a scrie. Grav este că se imită mai puțin scrierii opera și pericolul de mult modul de viață scriitoriești. S-ar putea spune că, în loc să învețe scrisul, aspirantul învăță alte lucruri folositoare...

NICOLAE BALTAG

1. Iuză profesionalizării rapide. Dibutea expusă drept blazon artistic, drept capodoperă. Feticișdul actual scriptic personal, debutantul crede că fiecărui silabă are acoperire în aur sau în ceauri de neutrare. De aici, refuzul oricărei propoziții critice care nu conține superlativ.

revestile nu lansează, iar autorii - ratează. Sau evită confruntarea treptată cu publicul și... poarta redacției. În rezumat, cititorii sînt ademiniți, în final, în vreo librărie din centru, la o întâlnire cu un autor necunoscut, prezentat de un „maestru” tot atât de necunoscut, ale cărui nume, la un loc, spun tot atât de mult, cît numele oricărei cetățeni din Honolulu. Și atunci, „poftiți la casa”, anonimul tău autografe!

IPOSTAZE GRAFOMANIA

Recordul în materie de poliagrafie îl dețin îndobșite scriitorii, publiciștii virtuozii. În special spiritele enciclopedice în contextul de împrejurări în care factorul impuls îl constituie pe de o parte solicitarea expresă a contemporanilor, pe de altă parte necesitatea difuzării întinse și largi a propriei experiențe de gândire și creație...

de autori mai mult sau mai puțin însemnați, ai unui număr impresionant de lucrări întinse sau nu cu vocația acestui a. Ambia de totalitate — ceea ce nu implică în sine valoare și complexitate — l-a smuls pe oameni, de la alții de real talent, în domeniul anume, de la masa preocupărilor imediate, purtindu-i cel mai adese în teritorii exogene, unde — în pofida stăruinței de a răspunde condițiilor de adaptare — rezultă tipul poliagrafului umanist, imagnabil de izestrat, origianegal, nicodată însă agitat inutil, fără aderență la cerul problemelor avansate discutie. Veniul dicton: „Nulla dies sine linea” — nici o zi fără o linie — reprezintă eredită de muncă a unui artist de talia lui T. Argeșei. devorat în permanență de obsesia debutului, sau G. Călinescu — descins din solitara călătorie în universul cărilor, în chip de luptător „în mijlocul cetății” —, fiindcă acul de prezentă înseamnă atitudine, responsabilitate cu ample rezonanțe. Dar, ceea ce caracterizează în principiu scriitorul umanist de cultură sau al artistilor de excepție, este cantitatea de umanitate inclusă textului, informația pe unitatea tipografică, conjugate cu efortul stilistic al autorului de lucrări betriestice sau de interes variat, apoteozat în sentința unui savant de științe pozitive, urnat mărturisit de Ion Barbu: „I-am numit pe Gauss: „Maximum de gând în minimum de cuprindere”.

CRONICA TELETINERETULUI

Greu, foarte greu m-am descurcat săptămîna trecută într-ale telenovelmografiei. Mîntea la cap mi-a venit abia duminică — dar de unde să știu că „Studiul N” e mai grijuliu cu cinematograful decît redacția specializată? Telenovela merge brambura...

Tendința nobilă în intenție — de a scrie „altfel”. Din păcate, în sistemul de echivalențe al unor dîntre ei, „altfel” înseamnă, în mod automat, „operă de artă” și „necitit”. Ceea ce, vai! nu e, întotdeauna, cazul. Nu rareori, „altfel”-ul vașnă trimbat se dovedește un mitemis jalnic.

5. Fîind de un an și jumătate, semnatul singurei „Cronica a debuturilor” din țară (în „Scintea tineretului”), am avut șansa de a conștienta debuturile strălucite ale Florică Mitroi și Petrescu, Ion Pop și Mircea Martin. Lucru care nu m-a împiedicat să le apreciez ca atare. Debuturi total neconcluzive. Neconcluzive sînt acele (f. multe) plachete amorf, despre care nu poți spune nimic: nici bun, nici rău. Scrie cu oarecare meșteșug, dar fără un talent deosebit, ele te derutează și te înlăibă pe un moment.

6. Aștept cu nerăbdare prima carte de versuri a lui Mircea Dinescu. Și, mai ales, doresc să citesc o dată cărțile de critică, intitulare atita, semantă: Mihail Ureanu, Valeriu Cristea, Magdalena Popescu, Laurențiu Ubulu, Ilina Grigorevici, Florin Mănolescu, Mircea Iorgulescu, ș.a. Debuturi „premature”? Nu știu. Am impresia că unii publiciști în reviste și alții scot cărți. Nicodată același.

7. Întrebare ironică? Aș putea, eventual, să spun cîte m-a ajutat pe mine să public primele rînduri: George Ivașcu, în „Contemporan”, Eugen Simion, în „Gazeta literară” și Sânziana Pop. În seria veche a „Luceafărului”. 8. Cred că „politics” editorului n-ar trebui să difere substanțial de „pedagogia” criticului debutanților. Asa dar, să rememoram: „Nu exaltati, fără temelii, un începător, dar mai ales nu-l ridiculați. Cu adevărat critic are candorea lor”.

„MEDEEA”

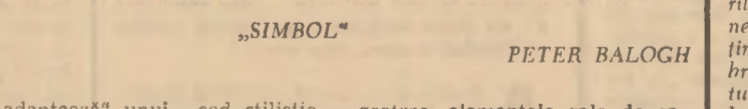
de EURIPIDE la Teatrul de dramă și comedie din Constanța

MĂȘTI, SUNET ȘI LUMINĂ

„Spectacol în aer liber, cu măsți, sunet și lumină” — este subtitlul recentă premie estivală „Medea” a teatrului din Constanța. Mai exact, spectacolul de tragedie antică montat în portul Tomis, a năzuit, conform tradiției regizorului Gh. Iordan, spre cadrul inițial de reprezentare, prin desfășurarea pe teren descoperit — malul mării — a planului și la coloratura de expresie a măștilor. Desigur că aparatura modernă a teatrului și-a adus aportul său, inspirat în folosirea jocurilor de lumină și umbre, faimător înși în cazul introducerii play-back-ului asupra cărora vom mai reveni.

CRONICA TEATRALA

serie de insusitații, neizbitul și se ridică la statura valorică pe care noblesse inițiativă o reclama. O singură excepție: încadratura plastică — dacă-i putera spune așa. Inversnd relația public-scenă, proprie amfiteatrului grecesc, regizorul și plasticianul Constantin Lucaei (semnatat al ansamblului arhitectonic, al costumelor și măștilor) împingea desfășurarea tragediei spre înălțime, promovând treptat în ritmul faptelor, de la malul mării pînă la orașul grecesc sugerat pe culmi.

„SIMBOL” PETER BALOGH

„adapteză” un col stilistic, „modern”, contemporan” după părerea lor. Astfel apar personaje grotesci cu membre conștiente de angherie socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimeni nu-si propune să izdonească grotescul din artă. Nu putem exclude din universul artei capicile lui Goya, fantasticele și acidele gravuri ale lui Jacques Callot, sculpturile lui Daumier sau experiența expresionismului. Dar trebuie să distingem clar intențiile acestui grotesc, elementele sale de satiră sau de tragism din pină la paroxis, elemente considerate ca forme de demascare și implice de angajare socială. Toate aceste exemple, repet, nu mi vin din opere, personaje al căror regis este greu de stabilit și care uricșez, după părerea mea, nu figurează, ci intențiile lor, subiectul lor (adesea elevat) pe care sinuuri s-au angajat să-l abordeze. Astfel de lucrări, rămînd în domeniul grotesc, pur stilistic și adesea numai de detaliat pentru că lucrarea rămîne în ansamblu dulce, fără vigoare și fără acțiune experimentat atît de rîvniv și în numele cărora se acțiunea astfel. Astfel de exemple atentează (constient sau inconstient) la o claritate și deșezie a intențiilor, la o accesibilitate, care nu se pare de asemenea, una din trăsăturile de neglijat ale unei arti umaniste. Astfel de expresii îmi apar ca o deformare destul de ambigvă la antipodul celui precumzate de „naturalist”, deformare care nu angajează artistul și substanța operei, ci un cod formal de semne plastice. Să fie clar, nimen

AGENDA

Tovărașul NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit din partea regelui BAUDOUIN, următoarea telegramă:

Am fost mișcat în mod deosebit de amabilul mesaj pe care Excelența Voastră a binevoit să mi-l adreseze cu ocazia Zilei naționale a Belgiei. Vă transmit, la rândul meu, urări foarte sincere pentru fericirea dumneavoastră personală și pentru prosperitatea poporului român, prieten al Belgiei.

Primiri la președintele Consiliului de Miniștri

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit, marți după-amiază, pe președintele Camerei Comunelor a Parlamentului britanic, dr. Horace King.

La prima, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovarășul CEAUȘESCU, a participat de asemenea, Mircea Rebreanu, deputat în M.A.N.

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit, marți după-amiază, pe președintele Camerei Comunelor a Parlamentului britanic, dr. Horace King.

La prima, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovarășul CEAUȘESCU, a participat de asemenea, Mircea Rebreanu, deputat în M.A.N.

Președintele Camerei Comunelor a Parlamentului britanic, dr. Horace King, împreună cu Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, au vizitat marți dimineața, Muzeul satului din Capitală.

La prima, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovarășul CEAUȘESCU, a participat de asemenea, Mircea Rebreanu, deputat în M.A.N.

Președintele Camerei Comunelor a Parlamentului britanic, dr. Horace King, împreună cu Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, au vizitat marți dimineața, Muzeul satului din Capitală.

La prima, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovarășul CEAUȘESCU, a participat de asemenea, Mircea Rebreanu, deputat în M.A.N.

URMELE APELOR SE ȘTERG

(Urmare din pag. 1)

greunează mult stadiul reparatiilor. Într-un timp se execută lucrări curente și mici reparații interioare, se zugrăvesc pereții, se vopsește mobilierul. La Liceul nr. 1 din Luduș, județul Mureș întâlnim aceeași situație lipsa parchetului și a afor materiale atât de necesare reparării celor 10 săli de clasă avariate în proporție de 30 la sută. Când am ajuns acolo, directorul liceului era plecat să aducă o parte din aceste materiale, înțeleg se poate spera că în cel mult 2 săptămâni să se termine toate reparațiile, după cum am fost asigurați la școală.

La Inspectoratul școlar județean Mureș cerem informații suplimentare privind stadiul pregătirii pentru deschiderea noului an școlar. Inspectorul școlar general, Ion Boni, ne indică câteva școli generale și licee din județ care au fost mult avariate și unde stadiul lucrărilor este mult întârziat. Cauzele, unele din ele obiective, cum ar fi lipsa de materiale și unora chiar și de meșterii, nu pot împiedica inițiativa locală. Pentru ca am întâlnit în unele localități ca de pildă în Bărdosiu, un deziderat, și față de micile reparații care se fac de obicei în fiecare an. Aici apele au avariat, prin alunecare de teren, un perete al școlii, dar nimeni nu mișcă un deget pentru conservarea celorlalte săli de clasă amenințate de eventuale alunecări de teren.

Președintele consiliului popular, Iacob Arpad, ne asigură, totuși, că se va face ceva, dar nu avem nici o dovadă materială a acestui interes, deși ar putea fi mobilizați oamenii din sat la ridicarea unui diu de protecție în spatele școlii. Acelasi deziderat l-am întâlnit și la Cucu, unde reparațiile n-au început decât de 2-3 zile și deși distrugele sunt mari — apa a atins aceluși nivel de 2 metri — în sălile de clasă dușumelele sunt inutilizabile, iar un laborator de chimie, distrus în proporție de 90 la sută așteaptă să își rezerve o nouă sală, pentru că acum a rămas sub cerul liber. După afirmațiile directorului, Sever Pop, cauza s-ar afla la Uniunea județeană a cooperativei de consum Mureș, care trebuia să trimită materialele necesare și mina de lucru până atunci. Dar — ne gândim noi — de ce nu este urmată pilda altor școli, care întreprind multe treburi gospodărești la reamenajarea școlilor lovite, cu elevi și cadre didactice? Măcar amenajarea terenului de sport al școlii sau a reconstrucției mobilierului s-ar putea realiza cu „mina de lucru” a școlii. Sistem convins că nimeni n-ar refuza să dea acest ajutor pentru școala proprie, dar de la inundări încoace nu s-a făcut nimic în acest sens. La școala generală din Oca Dejului, directorul Iosif Olaru era nemulțumit că nu vin meșterii la lucru și atunci când vin lucrează superficial. Și drept dovadă îți arătăm un leac de adrese expediate la Consiliul municipal Dej. Dar numai prin adrese și referate nu se repară sălile de clasă. Și aici colectivul școlii ar putea interveni, căci, să nu uităm, orașul în in-

trogrime este lovit, mina de lucru în construcție. În aceste condiții (când trebuie asigurate locuințe pentru sinistrați) este greu de asigurat din afară.

O anumită rămânere în urmă a reparațiilor la construcțiile școlare am întâlnit-o și în județul Satu-Mare, unde degradările și pagubele materiale sunt mult mai mari decât în alte județe. O primă evaluare a pierderilor suferite de școli o aflăm la Inspectoratul școlar județean: „valoarea pierderilor materiale se ridică la câteva milioane de lei — ne informează Ion Beltechi, inspector școlar general — pentru că, în afara unor avarii produse clădirilor propriu-zise ale școlilor, au pierit sau s-au degradat mobilier și material didactic de mare valoare. Să ne amintim că numai în municipiul Satu-Mare au fost inundate 7 școli generale, 3 licee teoretice și 5 grădinițe. În afară de acestea, pierderi mari avem și la școlile generale din comunele Dorolț, Odoreu, Botiv, Apa etc. La Odoreu, de pildă, școlile generale din satele Berindan, Eteni și Cucu au fost avariate în proporție de 90 la sută, fiind scoase din circuit școlar.”

Am văzut Odoreul după aproape 3 luni: minele încep să se scingă treptat, comuna își schimbă înfățișare. Și se transformă peste 2-3 ani, înțeleg să devină un adevărat oraș. Pentru că aici planul de sistematizare al comunei a fost deja pus în aplicare. Primul edificiu care se construiește este școala generală cu două nivele, unde, în cele

18 săli de clasă, vor învăța peste 800 elevi. „Până la 15 septembrie — ne spune Fabiola Biliu, directoarea școlii — vor fi terminate primele patru săli de clasă; prin aceasta vom avea asigurat spațiul de școlarizare necesar pentru întreaga comună, pentru că satele Eteni, Berindan, Mărtinești și Cucu nu vor mai exista pe harta comunei.”

Intr-adevăr, foarte multe familii au primit terenuri pentru construirea de locuințe, iar în curând se vor construi și primele blocuri care vor schimba înfățișarea Odoreului.

Nu vrem să anticipăm asupra modului în care se vor termina lucrările de reparație și reamenajare a localurilor de școală vizitate, dar este nevoie să se acorde un mai mare interes pentru ca elevii, trecând pragul noului an școlar, să poată beneficia de condiții optime de studiu. Pentru aceasta nu trebuie să se aștepte totul de la județ, ci să se aibă în vedere și posibilitățile locale, adesea neglijate. În acest fel se va putea intensifica ritmul actual al reparațiilor școlare ce se execută în aceste zile. Să nu uităm că elevii și profesorii din numeroase școli au pus umărul la reamenajarea școlilor, distruse de ape din proprie inițiativă, au sacrificat zile de vacanță în acest scop. Acum, când se apropie 15 septembrie, cu certitudine că nimeni nu se va da înlătură când școala are nevoie de ajutor. Să fie deci solicitat mai cu seamă din partea elevilor.

(Urmare din pag. 1)

ză pentru prima dată în întregime sudura în atmosferă de argon; sudura prețioasă, în aluzie de otel diferite. Am avut să-i cunoșc pe acești „sudori de înaltă temperatură”. Îmbrăcați în costume speciale, cu fetele acoperite de oțozare — pe o căldură greu de suportat și într-o temperatură de vară — lucrul la 40 de metri înălțime. Cu o mină reglabilă la valoarea optimă curentului prin potențiometrul, cu celelalte conductoare electrodul între capetele țevilor înfășurate în manșona de azbest. Am așteptat până au închis cercul de metal incandescent care aureola țeava.

— Trebuie să îți calm, să ai o mină fină care să nu tremure, un ochi ager, să știe să cadă în haie electrozii. (Așa își definește meșterii Ștefan Zintz, ajuns la cea mai înaltă treaptă de calificare). O fracțiune de neatenție și s-a strâpuns metalul, sau nu-i realizezi grosimea și atunci filmul te descoperă. Trebuie luat totul de la capăt. Tai sudura, pilești adausul de metal, cureți perfect locul și începi din nou.

Fiecare sudor are un număr, amprentă pe care și-o lasă alături de sudură. Fiecare sudură are un film realizat prin gammaografie. Unele prin sondaj, sunt supuse și controlului cu ultrasunete. Este o ieșire a muncii din anonim, prin personalizarea fiecărei operații, e o inscripție unică pe fiecare centimetru de metal. 14.000 de puncte de sudură la un singur cazan — 14.000 de semnatări care obliță.

— Nici o sudură nu a lăcrimat la probele hidraulice de cazanote de la grupurile energetice 1 și 2, ne spunea directorul general. Nu au fost necesare remedieri, ceea ce a făcut să ne pă-

șă pentru prima dată în întregime sudura în atmosferă de argon; sudura prețioasă, în aluzie de otel diferite. Am avut să-i cunoșc pe acești „sudori de înaltă temperatură”. Îmbrăcați în costume speciale, cu fetele acoperite de oțozare — pe o căldură greu de suportat și într-o temperatură de vară — lucrul la 40 de metri înălțime. Cu o mină reglabilă la valoarea optimă curentului prin potențiometrul, cu celelalte conductoare electrodul între capetele țevilor înfășurate în manșona de azbest. Am așteptat până au închis cercul de metal incandescent care aureola țeava.

— Trebuie să îți calm, să ai o mină fină care să nu tremure, un ochi ager, să știe să cadă în haie electrozii. (Așa își definește meșterii Ștefan Zintz, ajuns la cea mai înaltă treaptă de calificare). O fracțiune de neatenție și s-a strâpuns metalul, sau nu-i realizezi grosimea și atunci filmul te descoperă. Trebuie luat totul de la capăt. Tai sudura, pilești adausul de metal, cureți perfect locul și începi din nou.

Fiecare sudor are un număr, amprentă pe care și-o lasă alături de sudură. Fiecare sudură are un film realizat prin gammaografie. Unele prin sondaj, sunt supuse și controlului cu ultrasunete. Este o ieșire a muncii din anonim, prin personalizarea fiecărei operații, e o inscripție unică pe fiecare centimetru de metal. 14.000 de puncte de sudură la un singur cazan — 14.000 de semnatări care obliță.

— Nici o sudură nu a lăcrimat la probele hidraulice de cazanote de la grupurile energetice 1 și 2, ne spunea directorul general. Nu au fost necesare remedieri, ceea ce a făcut să ne pă-

Solemnitatea decernării unor medalii la Ambasada Uniunii Sovietice

La Ambasada Uniunii Sovietice din București, a avut loc, marți la amiază, solemnitatea decernării medaliei jubiliare „În cinstea aniversării a 100 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin”, conferită de Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. unor cetățeni români — veterani ai mișcării muncitorești, ai unor organizații obștești, personalități ale vieții publice, oameni de artă și de știință, academicieni, scriitori, ziaristi.

Medalia jubiliară a fost înmănată de ambasadorul A.V. Basov, care, în numele C.C. al P.C.U.S. și al Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice, i-a felicitat călduros pe cei decorați, subliniind că medalia acordată constituie un simbol al prieteniei și colaborării dintre popoarele Uniunii Sovietice și poporul român.

În numele celor decorați, tovarășul Valter Roman a exprimat mulțumiri pentru înalta distincție acordată, arătând că aniversarea centenarului nașterii lui V. I. Lenin a fost întâmpinată în țara noastră sub semnul unei atmosfere de intensă activitate politică și ideologică, a muncii însuflețite pentru înfăptuirea programului de făurire a societății socialiste în România.

După conferirea distincțiilor a avut loc un cocteil, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească. (Agerpres)

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

FOTBALUL ROMÂNESC IERI, AZI, DAR MAI ALES MINE

I. După părerea mea, ca să faci o analiză realistă a unui campionat, trebuie neapărat să îți seama de rezultatele finale. Mi se pare semnificativ că U.T.A. a câștigat titlul de campion. Deci, concluziile se pot trage analizând această echipă. Ea da caracteristicile ediției încheiate recent. Prima concluzie este aceasta: U.T.A. campionă confirmă ideea că echipele serioase, cu o înaltă sobrietate, care scopul lor îl pun în primul rând pe precizie, pentru rezultat, subliniind că medalia acordată constituie un simbol al prieteniei și colaborării dintre popoarele Uniunii Sovietice și poporul român.

II. Nivelul fotbalului nostru este, indiscutabil, sub nivelul echipei naționale, în consecință, sub nivelul cerințelor fotbalului internațional. Sunt mulți factori care concurează la aceasta. Discuția s-ar putea desfășura pe spații foarte largi. Citeva lucruri ni se par extrem de importante și mă voi opri asupra lor foarte pe scurt. După mine, există diferențe prea mari între unele echipe de club și în procesul instructiv-educativ. Deși finalul campionatului poate oferi argumente contra, eu îmi susțin punctul de vedere. De aici și rezultatele previzibile determinate de gândul cu care încep jocul aceste formații. Trei sunt categoriile care definesc exact această departajare: a) echipe, să zicem, bune: cele din București, plus U.T.A., Farul; b) echipe de surpriză (care câștigă doar acasă); c) echipe mediocre care se „bat” ca să nu retrogradeze.

III. Indisciplina, fie ea chiar și în arena sportivă, este o încălcare a regulilor de conviețuire cetățenească ce contravine eticii sociale. Dar ce mă mîhneste pe mine uneori nu este oprobiul public cu care sunt stigmatizate asemenea manifestări, neindolielnic pe drept, ci modul cum și cit se exagerază. Sigur, fără foc nu iese fum. Fînd oarecum în cauză pot să diagnostichez cu oarecare exactitate gena: nervii supra-solicitați ai jucătorilor din națională, organismul slăbit de efort, i-a făcut să se lase cu mai multă ușurință pradă ten-

IV. După „compania mexicană” vedeți cumva o comportare valorică ascendentă a echipelor românești în vitorele confruntărilor internaționale — spre exemplu în Campionatul european de fotbal? Ce credeți că trebuie întreprins în acest sens?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Cum vă explicăm în contextul fair-play-ului „mexican” învozia, în arenele noastre sportive, a unor acte flagrante de indisciplina? Care sunt mijloacele cele mai eficiente de salvare a climatului etic, de sporovitate a fotbalului nostru?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Cum vă explicăm în contextul fair-play-ului „mexican” învozia, în arenele noastre sportive, a unor acte flagrante de indisciplina? Care sunt mijloacele cele mai eficiente de salvare a climatului etic, de sporovitate a fotbalului nostru?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

— Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge cotele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Se solicită indicații pentru realizarea unui progres și mai evident așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

ANCHETA NOASTRA Astăzi răspunde CORNEL DINU

în ultimă instanță, ține de concepția, de felul în care jucătorii fotbalului îl iubesc și se sacrifică pentru el.

IV. A fost greu să intrăm în lumea bună a fotbalului mondial. Mulți ne cer acum, „după război”, rezultate mai mari în Mexic, dar nu țin cont că pentru a ajunge sus — și să mă ierte acești nemulțumiți dar locul 10 în lume și 6 în Europa, nu mi se pare prea puțin — ai nevoie de timp, pentru că valoarea se acumulează în timp. Se știe, nu pot exista salturi calitative fără acumulări cantitative. În perioada ultimă fotbalul nostru a înregistrat reale progrese, nu poate contesta nimeni aceasta, și principial merit revine Federației, care a schimbat în bună măsură concepția, optica muncii tuturor factorilor de care depinde reușita. Forul nostru este realist, obiectiv profesional și și îndeplinește atribuțiile.

Este cert că beneficiem de jucători valoroși și, în plus și tineri. Decurgând procesul instructiv-educativ într-un climat sănătos de muncă, e limpede că avem în seria Campionatului european prima șansă. Nu trebuie să subapreciem, sau să judecăm șansa Cehoslovaciei, prin comportarea ei în Mexic. Am greși. Sunt convins că perioada viitoare va aduce o reconfirmare a valorii în creștere a fotbalului nostru. Sigur, pentru fiecare procent valoric sunt necesare zeci de procente de muncă. De aceea așa vrea să văd că etapele noastre de campionat sînt așteptate cu niște mari sărbători. Jucătorii, veștii și noii selecționabili, trebuie să înțeleagă că o eventuală înfrângere a naționalei nu mai este acceptată!

Opinii consemnate de: VASILE CĂBULEA

MERIDIAN

● A ÎNCEPUT turneul internațional de tenis de la Hamburg. În primul tur al probei de simplu bărbați Ion Tiriac 1-4 învins cu 6-4, 6-2, 6-4 pe vest-germanul Elzer. Ilie Nastase, cotat între principalii favoriți, va juca direct în turul doi.

● LA ATENA au continuat întîlnirile din cadrul campionatului european de baschet pentru juniori. Bulgaria a învins Turcia cu 76-65 (32-29), iar R. F. Germania a învins cu scorul de 89-88 echipa României. După scurgerea timpului regulamentar, pe loc scorul a fost egal: 56-56 (22-24). Baschetbalistii vest-germani au dominat în prelungiri, obținind victoria. Alte rezultate: Iugoslavia-Olanda 85-72 (41-32); Italia-Belgia 93-86; U.R.S.S.-Cehoslovacia 71-61 (34-25); Grecia-Spania 82-71 (51-30).

● CEA DE-A 29-A EDIȚIE a Jocurilor Balcanice de atletism va începe joi, 13 august, pe stadionul Republicii din Capitală, care a fost special reamenajat în vederea acestui important eveniment. La actuala ediție a competiției și-au anunțat participarea atleți și atlete din Iugoslavia, Bulgaria, Turcia, Grecia și România. În prima zi, de la ora 17.00, amatori de sport vor putea urmări startul în proba de maraton. La ora 18.50 va avea loc festivitatea de deschidere, iar în jurul orei 19.20 sînt așteptați să sosească pe stadion participanții la dilectia probă a maratonului.

Concursurile vor continua vineri de la orele 9.30 și 17.00, sîmbătă cu începere de la ora 9.30 și duminică de la ora 16.00. Festivitatea de închidere va avea loc duminică, de la ora 18.50.

T.

de peste hotare

Cancelarul Brandt la Moscova

Astăzi va fi semnat tratatul dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală a Germaniei

MOSCOVA 11. — Trimisul Agerpres, A. Toth, transmite: Cancelarul Republicii Federale a Germaniei, Willy Brandt, a sosit într-o vizită oficială la Moscova. Cancelarul este însoțit de ministrul afacerilor externe, Walter Scheel, de secretarul de stat, Egon Bahr, precum și de alte personalități.

La aeroportul Vnukovo, au venit în întâmpinare președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Alexei Kosighin, ministrul afacerilor externe, Andrei Gromiko, ministrul industriei constructoare de mașini-unelte și de scolare, Anatoli Kostousov, ministrul comerțului exterior, Nikolai Patolicev, și alte persoane oficiale.

Demonstrație de protest a studenților de la colegiul Wilson din Chambersbury (Pennsylvania-S.U.A.) împotriva intervenției americane în Vietnam

INCORDAREA DIN IRLANDA DE NORD

● Avertisment britanic ● Respingerea unei moțiuni de neîncredere în premierul Clark

Intr-un comunicat dat publicității de ministrul de interne, Reginald Maudling, guvernul britanic a anunțat că nu va permite ca gruparea protestantă extremistă să dobândească în Irlanda de Nord puterea politică.

Inițiativa guvernului Chichester Clark, se declară în comunicat, ar pune în pericol actualele negocieri constituționale conform cărora Irlanda de Nord se auto-guvernează. Agenția ASSOCIATED PRESS interpretează comunicatul drept un avertisment clar că guvernul de la Londra va prelua conducerea directă a provinciei în cazul în care extremiștii vor dobîndi puterea.

Între timp, se anunță din Belfast că primul ministru nord-irlandez, James Chichester Clark a ieșit luni seara învingător în fața propriilor săi alegători din circumscripția Londonderry de Sud. Secția locală a partidului de guvernământ (unionist) a respins, în cadrul unei reuniuni, o moțiune de neîncredere prezentată de protestanții extremiști.

Totuși, adversarii lui Clark contestă rezultatul votului. William Lees, unul dintre participanții la reuniune, a afirmat marți dimineață că votul a fost realizat prin ridicarea minții și că o singură persoană n-a putut, realment, să numere voturile.

Respingerea moțiunii este apreciată de observatori drept un test de popularitate a lui Chichester Clark, după ce liderul protestanților extremiști din Parlamentul nord-irlandez, William Craig, și-a anunțat intenția de a candida la succesiunea actualului prim ministru.

„Războiul subtil“

Intensificarea divergențelor economice, răbunirile tot mai dure ale confruntărilor de interese manifestate din ce în ce mai des în interiorul relațiilor dintre Statele Unite ale Americii, Europa occidentală și Japonia, constituie un fenomen cu numeroase implicații care nu poate trece neobservat. O prăvălire a acestei dispute permanente a constituit-o desigur recentul „război subtil“ (după expresia săptămânalului francez LE NOUVEL OBSERVATEUR) privind „virusul protecționist“.

Acestei probleme i-au fost rezervate spații însemnate în coloanele presei occidentale. Dar despre ce e vorba? Înceind să stăvilească valul de țesături și confecții provenite din Japonia, firmele americane, amenințate după opinia lor de producătorii niponi, au intervenit pe lângă Casa Albă pentru a începe negocierile în vederea „limitării voluntare“ a acestor produse pe piața nord-americană. Numai că tratativele, purtate între reprezentanții de la Washington și Tokio, nu au reușit să ducă la nici un rezultat favorabil. Atunci, scoțind din arsenalul protecționismului o serie de prevederi, Congresul american a adoptat o lege potrivit căreia importurile de textile se vor reduce în cote ajungând până la 30-40 la sută. Reacțiile critice nu au intrat în Oficiul parizian LA NATION se întreba: „Angajându-se deliberat pe pozitiunile protecționismului, Washingtonul nu riscă mare, pe plan comercial, recidivarea erorilor sale de ordin militar în Indochina și de ordin monetar prin menținerea abuzivă a dolarului-etalon? Potrivit presei americane, care în general nu este favorabilă protecționistilor, strigătele de alarmă se dovedesc false căci în ultima analiză „comerțul se desființează în două sensuri“. Astfel, dacă în anul trecut S.U.A. au importat textile și încălțăminte din Japonia în valoare aproximativ de 376 milioane de dolari, Japonia la rândul său a cumpărat produse agricole americane valorind 1.300 de milioane. Adeptii liberalizării comerțului, printre care și fostul subsecretar de stat al S.U.A., George Ball, se ridică împotriva măsurilor protecționiste ale S.U.A. care, nu numai că nu ar servi intereselor Statelor Unite, dar le-ar dăuna mult prin urmările ce le-ar putea avea asupra comerțului general al Statelor Unite. Intr-un articol intitulat „Cotele în textile refrigerază virusul protecționist“ apărut în WASHINGTON POST se arată că odată satisfăcut „apetitul protecționistilor“ cererile lor devin mai insistente și se extind și asupra altor produse. George Ball avertiză că „nimeni nu trebuie să subestimeze implicațiile tragice ale unei asemenea măsuri obscurantiste care poate dezlanța o reacție în lanț de represalii și contrapresiuni care ar anula progresul organizat, făcut în ultimii 40 de ani, spre extinderea comerțului mondial“. Există destule fapte care atestă realismul unor asemenea avertismente. Astfel, cele șase țări membre ale Pieței comune, în fața închiderii piețelor americane pentru produsele japoneze de textile și încălțăminte, se văd amenințate de o adevărată invazie a mărfurilor japoneze de acest tip, punându-le în pericol propriile industrii. Pentru a contracara măsurile adoptate la Washington, „cei șase“ au avertizat că, în cazul în care S.U.A. vor continua presiunile protecționiste, ei vor lăsa în considerare a trimite importurile de grâșini și uleiuri din S.U.A., produse devenite excedentare pe piața americană. La Tokio, pe de altă parte, circulă zvonuri că Japonia ar putea, la rândul ei, să amine ridicarea restricțiilor asupra unor importuri pe care se angajase să le efectueze până la sfârșitul anului 1971, importuri în care erau interesate atât Statele Unite cât și țările dezvoltate din Europa occidentală. Pe de altă parte, Statele Unite, încercând să ocolească barajul protecționist impus prin cele cinci țări de regim autoritar și reglementări ale Pieței comune, intensifică exporturile de capital pe bătrânul continent, învingând în acest mod toate taxele vamale. Potrivit unor experți ai Organizației pentru cooperare și dezvoltare economică, investițiile americane în Europa occidentală ar depăși cu 100 la sută volumul exporturilor propriu-zise ale S.U.A. în țările capitaliste vest-europene.

„Între Europa occidentală și America a început un război viclean. El va continua, intensificându-se în tot cursul verii... Rezoluția protecționistă votată la începutul săptămânii trecute de Comisia pentru problemele financiare a Camerei Reprezentanților a S.U.A. nu constituie decât un aspect secundar, dar spectaculos al războiului care se desființează“ nota într-un articol, sub titlul „Dolarul împotriva Europei“ săptămânalul LE NOUVEL OBSERVATEUR.

Indiferent de finalul acestei bătălii, un lucru a devenit evident și anume că înnulțirea barierelor discriminatorii din comerțul internațional, impunerea unor restricții nu sînt de natură să favorizeze schimburi economice pe planuri multiple, în condiții de egalitate și avantaj reciproc, pentru toți partenerii.

IOAN TIMOFTI

Stare excepțională în Uruguay

Parlamentul urugvian a aprobat ieri cererea guvernului privind suspendarea temporară (pe o durată de 20 de zile) a drepturilor constituționale ale cetățenilor.

Măsura a fost adoptată pentru ca autoritățile să poată utiliza toate mijloacele necesare în scopul eliberării consulului brazilian Aloysio Dias Gomide și a consilierului american Claude Fly și al descoperirii și pedepsirii persoanelor vinovate de uciderea celuialt ostatic, Daniel Mitrișne.

Încordarea și dezorientarea crește la Montevideo pe măsură ce trece vremea. Un comunicat, ce părea a fi transmis de organizația „Tupamaros“, care anunța iminenta executură la miezul nopții a consulului brazilian Aloysio Dias Gomide în eventualitatea că guvernul nu ar satisface cererile răpitorilor de eliberare a tuturor deținuților politici, s-a dovedit luni seara a fi fals. Dar, postul de radio „Universal“ a di-

fuzat o știre potrivit căreia ar fi fost descoperit un cadavru ce se crede că ar fi al consulului Comide, într-o mașină abandonată pe una dintre autostrăzile de lângă Jarmul mării. Poliția a refuzat să confirme sau să infirme această știre.

PROGRAMUL SPATIAL AMERICAN este pe punctul de a suferi noi și importante modificări, atât din punct de vedere al calendarului viitoarelor zboruri, cât și din acei al numărului lor. În ceea ce privește programul „Apollo“ se pare că numărul viitoarelor misiuni va fi din nou micșorat. Diminuarea continuă a creditelor destinate N.A.S.A. și oprirea construirii rachetelor purtătoare „Saturn 5“ îi determină pe experții de la Houston să-și revizuiască planurile în vederea încheierii acestui program cu misiunea „Apollo-17“.

DUPĂ „RIPCORD“ — „O'REILLY“ ... PUTERNICĂ OPE- RAȚIUNE OFEN- SIVĂ A PA- TRIOȚILOR SUD-VIETNAMEZI

Forțele patriotice din Vietnamul de sud au lansat o puternică operațiune ofensivă împotriva bazei saigoize de artilerie „O'Reilly“, situată la 530 km. nord-est de Saigon, în apropierea văii A Shau. După cum relatează agenția U.P.I., încercările comandamentului american de a trimite, pe calea aerului, întăriri trupelor saigoize asedierte nu au dat rezultate. În această zonă se află și baza de artilerie „Ripcord“, pe care forțele americane au fost nevoite să o abandoneze în urmă cu o lună ca urmare a atacurilor insistente ale unităților patriotice.

Mesajul președintelui Consiliului de Stat al R.D.G.

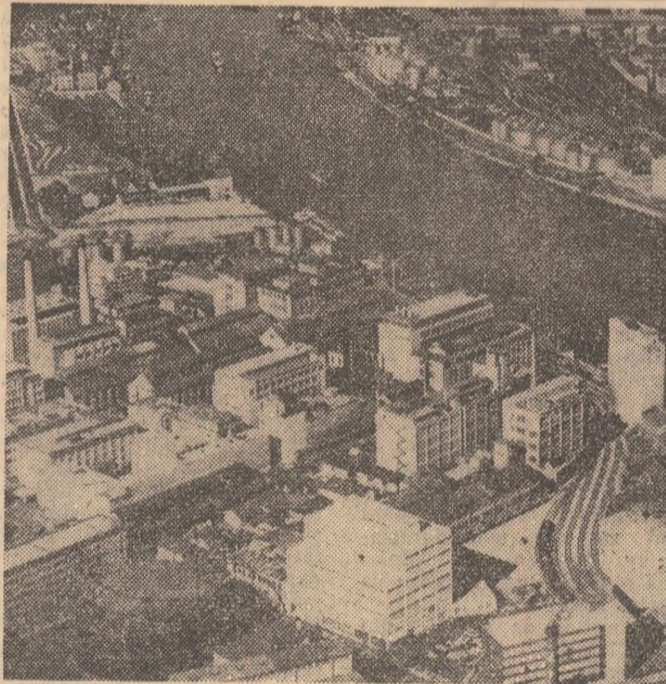
BERLIN 11 (Agerpres). — Ziarul „NEUES DEUTSCHLAND“ informează că Walter Ulbricht, președintele Consiliului de Stat al Republicii Democratice Germane, a adresat, un mesaj șefilor de stat ai țărilor neangajate și ai celorlalte membre ale N.A.T.O., care a fost transmis pe căi diplomatice sau prin trimiși speciali.

În dorința de a dezvolta relațiile dintre R.D.G. și aceste state într-un mod care să corespundă intereselor ambelor părți și de a stimula colaborarea pașnică internațională, președintele Consiliului de Stat al R.D.G. atrage atenția asupra faptului că în ultimul timp în politica europeană a apărut o situație principală nouă. Această situație, se subliniază în mesaj, oferă oportunitatea statelor care pînă acum nu aveau, din punct de vedere diplomatic, relații de prietenie cu R.D.G., să-și revizuiască poziția și să stabilească relații diplomatice normale cu această țară. Astfel, s-ar facilita stabilirea și extinderea unor le-

gături avantajoase pentru ambele părți și în alte domenii.

În mesaj se arată în continuare că Republica Democrată Germană, în baza politicii ei consecvente de pace și înțelegere între popoare, pe baza faptului că face parte din primele zece state industriale ale lumii și întreține legături largi internaționale, formulează cererea legitimă de a participa cu drepturi egale la activitatea Națiunilor Unite. Ar corespunde realității și ar servi principiului universalității O.N.U. dacă destinații mesajului ar sprijini primirea R.D.G. în O.N.U., lucru care ar înlesni și reprezentarea guvernului R. F. a Germaniei la O.N.U.

Convorbirile care au avut loc cu ocazia transmiterii mesajului, precum și alte luări de poziție ale statelor destinate, oglindesc interesul pe care l-a trezit mesajul, înțelegerea și receptivitatea față de problemele ridicate în el, scrie în încheiere „NEUES DEUTSCHLAND“.

ELVEȚIA: Imagine din Basel

pe scurt

LA SEDIUL AMBASADEI U.R.S.S. DIN VIENA a avut loc marți cea de-a 31-a sesiune de lucru a reprezentanților Uniunii Sovietice și Statelor Unite în problema limitării cursei înarmărilor strategice. Sursă austrieacă bine informată, citate de agenția FRANCE PRESSE, au făcut cunoscut că ultima sesiune a actualilor cetați — cea de-a doua — a convorbirilor sovieto-americane va avea loc vineri la sediul ambasadei Statelor Unite.

AGENȚIILE DE PRESĂ relatează că în apropierea orașului libanez Tripoli, au avut loc marți dimineață incidente armate între grupuri de palestinieni aparținând Organizației Frontului Popular pentru Eliberarea Palestinei și Organizația palestiniană arabă, ca urmare a pozițiilor lor divergente privind acceptarea planului american de soluționare a crizei din Orientul Apropiat.

UN SONDAJ DE OPINIE efectuat în rîndul alegătorilor britanici indică faptul că 48 la sută dintre ei sînt ostili unei decizii de a proceda la vizizarea de armament Republicii Sudafricane.

POTRIVIT CIFRELOR DEFINITIVE publicate de Crucea Roșie germană, cutremurul care a avut loc la 20 iulie în Iran a provocat moartea a 176 persoane și a distrus în întregime 21 de sate în care locuiau 901 familii. Alte 33 de sate, în care locuiau 1.515 familii, au suferit pagube.

IN POFIDA PROTESTELOR...

CELE DOUĂ TRENURI care transportă spre coasta răsăriteană americană gazele toxice ce urmează a fi scutundate într-o zonă situată la aproximativ 500 km de Cape Kennedy s-au pus ieri seara în mișcare de la baza Lexington (statul Kentucky) și Anniston (statul Alabama). Acțiunea Pentagonului, care a minimizat pînă în prezent avertismentele experților, a stîrnit, după cum s-a anunțat, proteste energice atât în S.U.A., cât și în străinătate.

CAMERA REPREZENTANTILOR A S.U.A. a adoptat amendamentul la Constituție privind egalitatea deplină în drepturi a femeilor cu bărbații, propus pentru prima dată în urmă cu 47 de ani.

NOUL SULTAN AL OMANULUI ȘI MASCATULUI, Gabus Ben Said, a acordat un interviu ziarului kuveitian „El Siassa“ în care a subliniat că

„COSMOS-356“

ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ a fost lansat cel de-al 356-lea satelit artificial al Pământului din serie „Cosmos“, la bordul căruia este instalat aparatul științific pentru continuarea cercetărilor în spațiul cosmic.

TINERETUL LUMII • TINERETUL LUMII • TINERETUL LUMII

Avertisment la Santo-Domingo

Pe străzile principale ale capitalei dominicane a avut loc, la sfîrșitul săptămînii trecute, o puternică demonstrație studențească. Organizată la chemarea singurei organizații studențești legale — Uniunea profesională a studenților — manifestația s-a desfășurat în pofida interdicțiilor oficiale.

Trecînd printre șirurile de polițiști și mașini blindate, mobilizate în grabă pentru a împiedica demonstrația, înfruntînd șarjele brutale ale polițiștilor (aproape 50 de studenți au fost răniți), tinerii și-au exprimat revendicarea principală: încetarea amestecului poliției în facultăți și anularea așa-numitului „proiect de nouă structurare a universității“.

Cerînțele studenților de încetarea amestecului poliției în facultăți, înțeles, în mod specific, anularea unui decret guvernamental emis la 26 iulie, decret în vîrful căruia, începînd cu ianuarie 1971), va fi introdusă obligativitatea participării organelor ordinii publice la orice adunare studențească, în afara cursurilor, care depășește douăsprezece persoane. Calificînd decretul drept „un act care poate transforma viața universitară într-un regim penitenciar“ Uniunea profesională a studenților a chemat tineretul universitar dominican la acțiuni energice „pentru anularea acestui act medieval“.

O indignare tot atât de accentuată a stîrnit și proiectata „nouă structurare a universității“ ale cărei linii generale au

fost prezentate recent de Ministerul Instrucțiunii Publice și care ar urma să intre parțial în vigoare în viitorul an universitar. „Proiectul — se arată într-o declarație a Uniunii profesionale a studenților — vizează introducerea unui spirit de coexistență în universitate și să anihileze orice preocupare a studenților pentru viața socială și politică... Schimbările prevăzute în seamă nu vor de dorința unei minorități de a-și păstra predominanța și monopolul puterii“.

Principalele prevederi ale proiectului „restructurării“ se referă, în esență, la restrîngerea și mai drastic decît pînă acum, a posibilităților tinerilor proveniți din păturile populare de a intra în universitate, precum și la interzicerea oricăror activități obștești ale studenților sub sancțiunea expresă a excluderii definitive din școală.

Ofensiva cercurilor extremiste de dreapta, care dau tonul la Santo-Domingo, împotriva universității are un caracter și un mobil precis. La fel ca și în alte țări latino-americane, studenții dominicani se află, în marea lor majoritate, alături de forțele progresiste. Or, tocmai acest lucru încordează autoritățile din Santo-Domingo. Nu întîmplător, „pachetul“ de măsuri și proiecte vizînd înfățișarea controlului polițienesc în facultăți survine după o perioadă foarte agitată în istoria universității dominicane.

În ultimii doi ani s-a înregistrat o intensificare fără precedent a luptei studenției dominicane pentru reforme democratice. E semnificativ faptul că în actualul an uni-

versitar, în curs de desfășurare, cursurile la toate cele patru universități din țară au fost suspendate pe termene variînd între o lună și trei luni ca urmare a tulburărilor, incidentelor și grevelor studențești.

Studenții dominicani își afirmă decizia de a se opune cu energie noilor măsuri restrictive, anti-democratice. Uniunea profesională a studenților a anunțat că va organiza o grevă generală și boicotarea sesiunii finale de examene din septembrie în cazul în care autoritățile nu vor renunța la măsurile preconizate. Demonstrația studențească energică de la Santo-Domingo, de la sfîrșitul săptămînii trecute, a constituit un prim avertisment.

E. R.

Exodul „materiei cenușii“

Un obstacol dificil pentru țările în curs de dezvoltare

Statisticile guvernelor și ale organizațiilor internaționale înregistrează un ritm înalt al emigrării de materie cenușie din țările în curs de dezvoltare sau mai puțin dezvoltate spre cele care au atins deja un nivel înalt de dezvoltare.

În țările occidentale — Anglia, Franța, R. F. a Germaniei etc. — acest exod al savanților, inginerilor, medicilor și al tuturor specialiștilor cu o înaltă calificare se desfășoară într-o singură direcție: Statele Unite ale

Americii. Expresia BRAIN DRAIN, prin care a fost definit acest fenomen, a devenit uzuală nu numai în Anglia, ci și în țările ne-anglofone, dar împrejurările în care este rostită se caracterizează întotdeauna printr-o atmosferă încărcată de nemulțumire și protest. Brain drain-ul este considerat, pe bună dreptate, drept una din componentele fundamentale a ceea ce scriitorul și omul politic francez Seryan Schreiber a denumit „sfidarea americană“. Ingrijorarea vădită produsă în țările dezvoltate ale Europei occidentale, adepți, altfel, în mare măsură, ale teoriei „liberului schimb“, de creșterea tot mai evidentă a numărului de cadre cu o calificare superioară care traversează oceanul în căutarea de posturi în uzine și laboratoare mai bine echipate și mai bine remunerate (îndeosebi după abolirea în S.U.A., în 1965, a contingentelor naționale de imigrare) este, firește, explicabilă.

Acestea din urmă însă beneficiază la rîndul lor de o importantă imigrare de materie cenușie provenind din țările Asiei și Africii, în special din fostele colonii, fiind în situația de a putea acoperi în mare parte exodul propriilor specialiști spre Atlantic. Concluzia logică, și puțin de datele statistice, se impune de la sine: repercusiunile cele mai grave ale brain drain-ului sînt suportate de țările în curs de dezvoltare, adică tocmai de cele care de la bun început s-au aflat în fața marilor handicapuri economice ale penuriei de specialiști cu înaltă calificare.

Revista Biroului Internațional al Muncii de la Geneva amintește un caz interesant și semnificativ. În momentul publicării listei premilor Nobel pentru fizică ale anului 1968, indienii au avut plăcută surpriză de a fi înfruntat laureatul numelui lui Har Gobind Khorana. După nume,

indubitabil un compatriot. Satisfacția lor s-a transformat însă brusc în nemulțumire aflînd că noul as al științelor pierduse de cîteva ani cetățenia indiană devenind cetățean al Statelor Unite, unde-și desfășurase activitatea. Cazul Khorana nu este evident, de cît unul dintr-o serie lungă prin care India și alte țări în curs de dezvoltare pierd creierile cele mai strălucite în favoarea unor țări care, datorită stadiului avansat al dezvoltării lor economice, s-ar descurca foarte bine și fără acestea. Pentru țările în curs de dezvoltare, emigrarea materiei cenușii amenință să capete proporții grave. Într-un singur an, 1965, au plecat în S.U.A. 16.000 de specialiști cu înaltă calificare proveniți din aceste țări, alte cîteva mii îndreptîndu-se spre Canada și Europa occidentală. Întregul proces al cooperării tehnice internaționale riscă să fie serios compromis din cauza acestui grav fenomen de migrație. Cifrele sînt elocvente. S-a calculat de exemplu, că numărul de specialiști de toate genurile, inclusiv 4.000 de medici, veniți din țările Commonwealthului pentru a lucra în Marea Britanie, depășește pe cel al specialiștilor britanici care acordă „ajutor tehnic“ în aceste țări. De asemenea, în Franța își exercită profesia mai mulți medici și profesori din Togo decît veniți — și lista ar putea fi continuată dacă statisticele în acest domeniu nu ar fi departe de a fi complete și exacte. Fenomenul, recunoscut a fi „de cea mai înaltă importanță“ la începutul „deceniului dezvoltării“, continuă să îngrijoreze comunitatea internațională, convinsă de necesitatea și urgența rezolvării problemelor principale ale dezvoltării în țările lumii a treia. Posibilități de oprire a acestui hemoragiu există în prezent nu au avut efecte pînă în prezent din cauza lipsei de înțelegere și de coordonare a eforturilor, această problemă rămînd o sarcină fundamentală a viitorului.

BAZIL ȘTEFAN